

Briselē, 2018. gada 25. septembrī
(OR. en)

11520/18

**Starpiestāžu lieta:
2016/0280(COD)**

**CODEC 1351
PI 108
RECH 350
EDUC 297
COMPET 546
AUDIO 61
CULT 90
DIGIT 152
TELECOM 241
PE 106**

INFORMATĪVA PIEZĪME

Sūtītājs:	Padomes Ģenerālsēkretariāts
Saņēmējs:	Pastāvīgo pārstāvju komiteja / Padome
Temats:	Priekšlikums – Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva par autortiesībām digitālajā vienotajā tirgū – Eiropas Parlamenta pirmā lasījuma iznākums (Strasbūra, 2018. gada 10.–13. septembris)

I. IEVADS

2018. gada 5. jūlijā Parlaments bija noraidījis Juridiskās komitejas (*JURI*) lēmumu sākt iestāžu sarunas par direktīvas priekšlikumu. Tāpēc šis jautājums tika iekļauts septembra plenārsēdes darba kārtībā, lai rīkotu debates un balsošanu.

Referents *Axel VOSS*(*PPE*, DE) Juridiskās komitejas vārdā iepazīstināja ar ziņojumu par direktīvas priekšlikumu, kurā ir ietverti 86 grozījumi (grozījumi Nr. 1–86) direktīvas priekšlikumā.

Papildus tam deputāti iesniedza šādus 166 grozījumus: *PPE* vārdā (grozījumi Nr. 92–96 un 137–161), *EFDD* vārdā (grozījumi Nr. 87–91 un 170–193), *GUE* vārdā (grozījumi Nr. 106–130), *ALDE* vārdā (grozījumi Nr. 162–169), *Verts* vārdā (grozījumi Nr. 194–214), Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas vārdā (grozījumi Nr. 97–105). Grozījumus Nr. 131–136 un 215–252 iesniedza vairāk nekā 38 EP deputāti.

II. DEBATES UN BALSOJUMS

Pirms balsošanas 2018. gada 11. septembrī notika plenārsēdes debates par lietas būtību. Galvenās domstarpības attiecās uz priekšlikuma 11. un 13. pantu saistībā ar jaunām preses izdevēju tiesībām digitāli izmantot to preses publikācijas un pienākumu dažām tiešsaistes platformām veikt pasākumus, lai novērstu autortiesības pārkāpjošu darbu pieejamību.

Parlaments balsojumā 2018. gada 12. septembrī pieņēma šādus grozījumus: Nr. 1–34, 36–40, 44, 46–55, 57–60, 62–73, 75, 76, 78–86, 137–140, 143–161, 215 rev, 219, 238, 252.

Pieņemtie grozījumi ir izklāstīti pielikumā.

Balsojuma beigās priekšlikums tika nosūtīts atpakaļ komitejai, ievērojot Eiropas Parlamenta Reglamenta 59. panta 4. punktu, tādējādi nepabeidzot Parlamenta pirmo lasījumu un tāpēc sākot sarunas ar Padomi.

Autortiesības digitālajā vienotajā tirgū *I**

Eiropas Parlamenta 2018. gada 12. septembrī pieņemtie grozījumi priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par autortiesībām digitālajā vienotajā tirgū (COM(2016)0593 – C8-0383/2016 – 2016/0280(COD))¹

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

Grozījums Nr. 1

Direktīvas priekšlikums

2. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts

(2) Autortiesību un blakustiesību jomā pieņemtās Savienības direktīvas tiesību īpašniekiem nodrošina augstu aizsardzības līmeni un izveido regulējumu tam, kā iespējams izmantot darbus un citus ar tiesībām aizsargātus objektus. Šis saskaņotais tiesiskais regulējums sekmē iekšējā tirgus labu funkcionēšanu: tas stimulē inovāciju, radošumu, ieguldījumus un jauna satura radīšanu, arī digitālajā vidē. Šā tiesiskā regulējuma nodrošinātā aizsardzība arī palīdz sasniegt Savienības mērķi ievērot un veicināt kultūru daudzveidību, vienlaikus pievēršot uzmanību ES kopīgajam kultūras mantojumam. Līguma par Eiropas Savienības darbību 167. panta 4. punkts prasa, lai Savienība savā rīcībā ņemtu vērā kultūras aspektus.

Grozījums

(2) Autortiesību un blakustiesību jomā pieņemtās Savienības direktīvas **sniedz ieguldījumu iekšējā tirgus darbībā**, tiesību īpašniekiem nodrošina augstu aizsardzības līmeni, **atvieglo tiesību nokārtošanu** un izveido regulējumu tam, kā iespējams izmantot darbus un citus ar tiesībām aizsargātus objektus. Šis saskaņotais tiesiskais regulējums sekmē **patiesi integrēta** iekšējā tirgus labu funkcionēšanu: tas stimulē inovāciju, radošumu, ieguldījumus un jauna satura radīšanu, arī digitālajā vidē, **lai nepieļautu iekšējā tirgus sadrumstalotību**. Šā tiesiskā regulējuma nodrošinātā aizsardzība arī palīdz sasniegt Savienības mērķi ievērot un veicināt kultūru daudzveidību, vienlaikus pievēršot uzmanību ES kopīgajam kultūras mantojumam. Līguma par Eiropas Savienības darbību 167. panta 4. punkts prasa, lai Savienība savā rīcībā ņemtu vērā kultūras aspektus.

¹ Jautājumu nodeva atpakaļ atbildīgajai komitejai atkārtotai izskatīšanai saskaņā ar 59. panta 4. punkta ceturto daļu (A8- 0245/2018).

Komisijas ierosinātais teksts

(3) Straujas tehnoloģiju attīstības ietekmē joprojām mainās darbu un citu tiesību objektu radīšanas, producēšanas, izplatīšanas un izmantošanas veidi. Joprojām parādās jauni darījumdarbības modeļi un jauni darītāji. Savienības autortiesību regulējumā noteiktie principi un mērķi joprojām ir stabili. Tomēr attiecībā uz noteiktiem darbu un citu tiesību objektu izmantošanas veidiem digitālajā vidē, arī pārrobežu izmantošanu, gan tiesību īpašniekiem, gan lietotājiem joprojām trūkst juridiskās noteiktības. Kā teikts Komisijas paziņojumā "Ceļā uz modernu un eiropieisku autortiesību regulējumu"²⁶, spēkā esošo Savienības autortiesību regulējumu dažās jomās vajag pielāgot un papildināt. Šajā direktīvā paredzēti noteikumi, kā digitālajai videi un pārrobežu videi pielāgot noteiktus izņēmumus un ierobežojumus, un tādi pasākumi, kas, lai nodrošinātu plašāku piekļuvi saturam, atvieglo noteiktu licencēšanas praksi attiecībā uz vairs netirgotu darbu izplatīšanu un attiecībā uz audiovizuālo darbu tiešsaistes pieejamību pieprasījumuvideo platformās. Lai izveidotos no autortiesību viedokļa labi funkcionējošs tirgus, būtu nepieciešami arī noteikumi par *tiesībām attiecībā uz izdevumiem, par to, kā darbus un citus tiesību objektus izmanto tiešsaistes pakalpojumu sniedzēji, kas glabā un dara pieklūstamu lietotāju augšupielādētu saturu, un par autoru un izpildītāju līgumu pārredzamību.*

Grozījums

(3) Straujas tehnoloģiju attīstības ietekmē joprojām mainās darbu un citu tiesību objektu radīšanas, producēšanas, izplatīšanas un izmantošanas veidi, ***un attiecīgajiem tiesību aktiem jāatbilst nākotnes vajadzībām, lai tie neierobežotu tehnoloģiju attīstību.*** Joprojām parādās jauni darījumdarbības modeļi un jauni darītāji. Savienības autortiesību regulējumā noteiktie principi un mērķi joprojām ir stabili. Tomēr attiecībā uz noteiktiem darbu un citu tiesību objektu izmantošanas veidiem digitālajā vidē, arī pārrobežu izmantošanu, gan tiesību īpašniekiem, gan lietotājiem joprojām trūkst juridiskās noteiktības. Kā teikts Komisijas paziņojumā "Ceļā uz modernu un eiropieisku autortiesību regulējumu"²⁶, spēkā esošo Savienības autortiesību regulējumu dažās jomās vajag pielāgot un papildināt. Šajā direktīvā paredzēti noteikumi, kā digitālajai videi un pārrobežu videi pielāgot noteiktus izņēmumus un ierobežojumus, un tādi pasākumi, kas, lai nodrošinātu plašāku piekļuvi saturam, atvieglo noteiktu licencēšanas praksi attiecībā uz vairs netirgotu darbu izplatīšanu un attiecībā uz audiovizuālo darbu tiešsaistes pieejamību pieprasījumuvideo platformās. Lai izveidotos no autortiesību viedokļa labi funkcionējošs ***un taisnīgs*** tirgus, būtu nepieciešami arī noteikumi par ***darbu un citu tiesību objektu lietošanas tiešsaistes pakalpojumu sniedzēju platformās īstenošanu un izpildi, kā arī par autoru un izpildītāju līgumu pārredzamību un norēķinu pārredzamību saistībā ar aizsargātu darbu izmantošanu saskaņā ar minētajiem līgumiem.***

²⁶ COM(2015)0626 *final*.

²⁶ COM(2015)0626.

Grozījums Nr. 3

Direktīvas priekšlikums

4. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts

(4) Šī direktīva balstās uz noteikumiem, kas noteikti ar šajā jomā patlaban spēkā esošajām direktīvām, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 96/9/EK²⁷, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/29/EK²⁸, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/115/EK²⁹, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/24/EK³⁰, Eiropas Parlamenta un Padomes 2012/28/ES³¹ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/26/ES³².

²⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 11. marta Direktīva 96/9/EK par datubāzu tiesisko aizsardzību (OV L 77, 27.3.1996., 20. lpp.).

²⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīva 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā, (OV L 167, 22.6.2001., 10. lpp.).

²⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīva 2006/115/EK

Grozījums

(4) Šī direktīva balstās uz noteikumiem, kas noteikti ar šajā jomā patlaban spēkā esošajām direktīvām, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 96/9/EK²⁷, **Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/31/EK^{27a}**, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/29/EK²⁸, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/115/EK²⁹, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/24/EK³⁰, Eiropas Parlamenta un Padomes 2012/28/ES³¹ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/26/ES³².

²⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 11. marta Direktīva 96/9/EK par datubāzu tiesisko aizsardzību (OV L 77, 27.3.1996., 20. lpp.).

^{27a} **Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 8. jūnija Direktīva 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (“Direktīva par elektronisko tirdzniecību”) (OV L 178, 17.7.2000., 1. lpp.).**

²⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīva 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā, (OV L 167, 22.6.2001., 10. lpp.).

²⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīva 2006/115/EK

par nomas tiesībām un patapinājuma tiesībām, un dažām blakustiesībām intelektuālā īpašuma jomā (OV L 376, 27.12.2006., 28. lpp.).

³⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Direktīva 2009/24/EK par datorprogrammu tiesisko aizsardzību (OV L 111, 5.5.2009., 16. lpp.).

³¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Direktīva 2012/28/ES par dažiem atļautiem nenosakāmu autortiesību subjektu darbu izmantošanas veidiem (OV L 299, 27.10.2012., 5. lpp.).

³² Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 26. februāra Direktīva 2014/26/ES par autortiesību un blakustiesību kolektīvo pārvaldījumu un muzikālo darbu tiesību lietošanai tiešsaistē daudzteritoriālo licencēšanu iekšējā tirgū (OV L 84, 20.3.2014., 72. lpp.).

par nomas tiesībām un patapinājuma tiesībām, un dažām blakustiesībām intelektuālā īpašuma jomā (OV L 376, 27.12.2006., 28. lpp.).

³⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Direktīva 2009/24/EK par datorprogrammu tiesisko aizsardzību (OV L 111, 5.5.2009., 16. lpp.).

³¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Direktīva 2012/28/ES par dažiem atļautiem nenosakāmu autortiesību subjektu darbu izmantošanas veidiem (OV L 299, 27.10.2012., 5. lpp.).

³² Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 26. februāra Direktīva 2014/26/ES par autortiesību un blakustiesību kolektīvo pārvaldījumu un muzikālo darbu tiesību lietošanai tiešsaistē daudzteritoriālo licencēšanu iekšējā tirgū (OV L 84, 20.3.2014., 72. lpp.).

Grozījums Nr. 4

Direktīvas priekšlikums

5. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts

(5) Pētniecībā, izglītībā un kultūras mantojuma saglabāšanā digitālās tehnoloģijas paver jaunus izmantošanas veidus, ko spēkā esošie Savienības noteikumi par izņēmumiem un ierobežojumiem skaidri neaptver. Turklāt izņēmumi un ierobežojumi, ko šajās jomās paredz Direktīvas 2001/29/EK, 96/9/EK un 2009/24/EK, ir brīvprātīgi un tāpēc var nelabvēlīgi ietekmēt iekšējā tirgus funkcionēšanu. Tas ir īpaši relevanti attiecībā uz izmantošanu pāri robežām, kura digitālajā vidē gūst arvien lielāku nozīmi. Tāpēc spēkā esošie Savienības tiesību izņēmumi un ierobežojumi, kas ir relevanti zinātniskajā pētniecībā, mācību darbā un kultūras mantojuma saglabāšanā, būtu jāpārvērtē šo jauno izmantošanas veidu gaismā. Būtu jāievieš obligāti

Grozījums

(5) Pētniecībā, **inovācijā**, izglītībā un kultūras mantojuma saglabāšanā digitālās tehnoloģijas paver jaunus izmantošanas veidus, ko spēkā esošie Savienības noteikumi par izņēmumiem un ierobežojumiem skaidri neaptver. Turklāt izņēmumi un ierobežojumi, ko šajās jomās paredz Direktīvas 2001/29/EK, 96/9/EK un 2009/24/EK, ir brīvprātīgi un tāpēc var nelabvēlīgi ietekmēt iekšējā tirgus funkcionēšanu. Tas ir īpaši relevanti attiecībā uz izmantošanu pāri robežām, kura digitālajā vidē gūst arvien lielāku nozīmi. Tāpēc spēkā esošie Savienības tiesību izņēmumi un ierobežojumi, kas ir relevanti **inovācijā**, zinātniskajā pētniecībā, mācību darbā un kultūras mantojuma saglabāšanā, būtu jāpārvērtē šo jauno izmantošanas veidu gaismā. Būtu jāievieš

izņēmumi vai ierobežojumi attiecībā uz tekstizrares un datizrares tehnoloģijām zinātniskajā pētniecībā, mācīšanas ilustrēšanu digitālajā vidē un kultūras mantojuma saglabāšanu. Izmantošanai, uz ko neattiecas šajā direktīvā paredzētie izņēmumi vai ierobežojums, joprojām būtu jāpiemēro Savienības tiesībās pastāvošie izņēmumi un ierobežojumi. Direktīvas 96/9/EK un 2001/29/EK būtu jāpielāgo.

obligāti izņēmumi vai ierobežojumi attiecībā uz tekstizrares un datizrares tehnoloģijām **inovācijā un** zinātniskajā pētniecībā, mācīšanas ilustrēšanu digitālajā vidē un kultūras mantojuma saglabāšanu. Izmantošanai, uz ko neattiecas šajā direktīvā paredzētie izņēmumi vai ierobežojums, joprojām būtu jāpiemēro Savienības tiesībās pastāvošie izņēmumi un ierobežojumi. ***Tādēļ būtu jāatļauj dalībvalstīs saglabāt spēkā esošos labi funkcionējošos izņēmumus minētajās jomās, ja vien tie neierobežo šajā direktīvā paredzēto izņēmumu vai ierobežojumu darbības jomu.*** Direktīvas 96/9/EK un 2001/29/EK būtu jāpielāgo.

Grozījums Nr. 5

Direktīvas priekšlikums

6. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts

(6) Šajā direktīvā izklāstīto izņēmumu un **ierobežojuma** nolūks ir panākt taisnīgu līdzsvaru starp autoru un citu tiesību īpašnieku tiesībām un interesēm, no vienas puses, un lietotāju tiesībām un interesēm, no otras puses. Tos var piemērot tikai konkrētos īpašos gadījumos, kas nav pretrunā darba vai citu tiesību objektu parastajai izmantošanai un nepamatoti neaizskar tiesību īpašnieku likumīgās intereses.

Grozījums

(6) Šajā direktīvā izklāstīto izņēmumu un **ierobežojumu** nolūks ir panākt taisnīgu līdzsvaru starp autoru un citu tiesību īpašnieku tiesībām un interesēm, no vienas puses, un lietotāju tiesībām un interesēm, no otras puses. Tos var piemērot tikai konkrētos īpašos gadījumos, kas nav pretrunā darba vai citu tiesību objektu parastajai izmantošanai un nepamatoti neaizskar tiesību īpašnieku likumīgās intereses.

Komisijas ierosinātais teksts

(8) Jaunas tehnoloģijas paver iespēju automātiski datorizēti analizēt tādu digitālas formas informāciju kā teksts, skaņas, attēli vai dati — šo procesu parasti sauc par tekstizraci un datizraci. **Šādas tehnoloģijas pētniekiem** dod iespēju **apstrādāt** lielus informācijas daudzumus, lai varētu iegūt jaunas zināšanas un atklāt jaunas tendences. Tekstizraces un datizraces tehnoloģijas digitālajā ekonomikā ir vispārizplatītas, taču ir plaši atzīts, ka tekstizrace un datizrace īpašu labumu var dot pētnieku aprindām un tādējādi sekmēt inovāciju. Tomēr Savienībā tādas pētniecības organizācijas kā universitātes un pētniecības institūti saskaras ar juridisku nenoteiktību attiecībā uz to, kādā apjomā tie drīkst veikt tekstizraci un datizraci. Dažos gadījumos tekstizrace un datizrace var būt saistītas ar darbībām, ko aizsargā autortiesības un/vai sui generis datubāzes tiesības, proti, ar darbu vai citu tiesību objektu reproducēšanu un/vai satura ekstrahēšanu no kādas datubāzes. Ja netiek piemērots izņēmums vai ierobežojums, šādu darbību veikšanai būtu vajadzīga tiesību īpašnieku atļauja. Tekstizraci un datizraci var veikt arī attiecībā uz tīriem faktiem vai datiem, ko neaizsargā autortiesības, un šādos gadījumos atļauja nebūtu vajadzīga.

Grozījums

(8) Jaunas tehnoloģijas paver iespēju automātiski datorizēti analizēt tādu digitālas formas informāciju kā teksts, skaņas, attēli vai dati — šo procesu parasti sauc par tekstizraci un datizraci. **Tekstizrace un datizrace** dod iespēju **lasīt un analizēt** lielus **digitāli saglabātas** informācijas daudzumus, lai varētu iegūt jaunas zināšanas un atklāt jaunas tendences. Tekstizraces un datizraces tehnoloģijas digitālajā ekonomikā ir vispārizplatītas, taču ir plaši atzīts, ka tekstizrace un datizrace īpašu labumu var dot pētnieku aprindām un tādējādi sekmēt inovāciju. Tomēr Savienībā tādas pētniecības organizācijas kā universitātes un pētniecības institūti saskaras ar juridisku nenoteiktību attiecībā uz to, kādā apjomā tie drīkst veikt tekstizraci un datizraci. Dažos gadījumos tekstizrace un datizrace var būt saistītas ar darbībām, ko aizsargā autortiesības un/vai sui generis datubāzes tiesības, proti, ar darbu vai citu tiesību objektu reproducēšanu un/vai satura ekstrahēšanu no kādas datubāzes. Ja netiek piemērots izņēmums vai ierobežojums, šādu darbību veikšanai būtu vajadzīga tiesību īpašnieku atļauja. Tekstizraci un datizraci var veikt arī attiecībā uz tīriem faktiem vai datiem, ko neaizsargā autortiesības, un šādos gadījumos atļauja nebūtu vajadzīga.

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(8a) Lai notiktu tekstizrāce un datizrāce, lielākajā skaitā gadījumu ir nepieciešama piekļuve informācijai un pēc tam — tās reproducēšana. Parasti informāciju var apstrādāt, izmantojot tekstizrāci un datizrāci, tikai pēc tam, kad informācija ir normalizēta. Kad ir iegūta likumīga piekļuve informācijai, ar autortiesībām aizsargāta izmantošana notiek tad, kad šī informācija tiek normalizēta, jo tas noved pie reproducēšanas, mainot informācijas formātu vai ekstrahējot to no datubāzes formātā, kuru var pakļaut tekstizrācei un datizrācei. No autortiesību viedokļa nozīmīgais process tekstizrāces un datizrāces tehnoloģiju izmantošanas gaitā attiecīgi nav vis tekstizrāces un datizrāces process, kuru veido digitāli saglabātas un normalizētas informācijas lasīšana un analīze, bet gan piekļuves process un process, kura rezultātā informāciju normalizē, lai pavērtu iespēju to automātiski datorizēti analizēt, ciktāl šis process ietver ekstrahēšanu no datubāzes vai reproducēšanu. Šajā direktīvā paredzētie izņēmumi attiecībā uz tekstizrāces un datizrāces mērķiem būtu jāsaprot kā tādi, kas attiecas uz tādām ar autortiesībām saistītām procedūrām, kuras vajadzīgas, lai varētu veikt tekstizrāci un datizrāci. Ja pašreizējie tiesību akti autortiesību jomā nav piemērojami tekstizrāces un datizrāces izmantojumiem, šai direktīva jāprojām nevajadzētu uz tiem attiekties.

Komisijas ierosinātais teksts

(10) Šī juridiskā nenoteiktība būtu jārisina, attiecībā uz reproducēšanas tiesībām un arī tiesībām liegt ekstrahēšanu no datubāzes nosakot obligātu izņēmumu. Jaunais izņēmums nedrīkstētu skart līdzšinējo obligāto izņēmumu, kas Direktīvas 2001/29 5. panta 1. punktā paredzēts attiecībā uz pagaidu reproducēšanas darbībām un kas būtu arī turpmāk jāpiemēro tekstizraces un datizraces paņēmieniem, kuri nav saistīti ar kopēšanu ārpus minētā izņēmuma tvēruma. ***Pētniecības organizācijām būtu jāizmanto izņēmums, arī iesaistoties publiskā un privātā sektora partnerībās.***

Grozījums

(10) Šī juridiskā nenoteiktība būtu jārisina, attiecībā uz reproducēšanas tiesībām un arī tiesībām liegt ekstrahēšanu no datubāzes nosakot obligātu izņēmumu ***pētniecības organizācijām***. Jaunais izņēmums nedrīkstētu skart līdzšinējo obligāto izņēmumu, kas Direktīvas 2001/29 5. panta 1. punktā paredzēts attiecībā uz pagaidu reproducēšanas darbībām un kas būtu arī turpmāk jāpiemēro tekstizraces un datizraces paņēmieniem, kuri nav saistīti ar kopēšanu ārpus minētā izņēmuma tvēruma. ***Tekstizraces un datizraces izņēmums būtu jāattiecina arī uz izglītības iestādēm un kultūras mantojuma iestādēm, kas veic zinātnisko pētniecību, ar noteikumu, ka pētījumu rezultāti nedod labumu uzņēmumam, kam ir konkrēta izšķiroša ietekme uz šādām organizācijām. Gadījumā, ja pētniecību veic publiskā un privātā sektora partnerības ietvaros, uzņēmumam, kas piedalās publiskā un privātā sektora partnerībā, arī vajadzētu būt likumīgai piekļuvei darbiem un citiem tiesību objektiem. Reproducēšanas un ekstrahēšanas, ko veic tekstizraces un datizraces mērķiem, rezultāti būtu jāglabā drošā veidā un tā, lai nodrošinātu, ka kopijas tiek izmantotas tikai zinātniskās pētniecības nolūkos.***

Grozījums Nr. 9

Direktīvas priekšlikums

13.a apsvērums (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(13a) Lai veicinātu inovāciju arī privātajā sektorā, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai paredzēt izņēmumu, kas ir vairāk nekā obligātais izņēmums, ja darbu un citu tajā minētu tiesību objektu lietojumu nav skaidri rezervējis to tiesību īpašnieks, tostarp ar mašīnlasāmiem līdzekļiem.

Grozījums Nr. 10

Direktīvas priekšlikums

15. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(15) Tālmācība un pārrobežu izglītības programmas gan galvenokārt tiek izstrādātas augstākās izglītības līmenī, taču digitālie instrumenti un resursi tiek arvien vairāk izmantoti visos izglītības līmeņos, jo īpaši mācību pieredzes pilnveidošanai un bagātināšanai. Tāpēc vajadzētu būt tā, ka šajā direktīvā paredzēto izņēmumu vai ierobežojumu izmanto visas primārās un sekundārās izglītības, kā arī profesionālās un augstākās izglītības iestādes tiklīdz, ciklīdz tās nekomerciālā nolūkā veic izglītošanas darbu. Nosakot, vai kādas izglītības iestādes darbība ir nekomerciāla, izšķiroši faktori nav tās organizatoriskā struktūra un finansēšanas veids.

(15) Tālmācība un pārrobežu izglītības programmas gan galvenokārt tiek izstrādātas augstākās izglītības līmenī, taču digitālie instrumenti un resursi tiek arvien vairāk izmantoti visos izglītības līmeņos, jo īpaši mācību pieredzes pilnveidošanai un bagātināšanai. Tāpēc vajadzētu būt tā, ka šajā direktīvā paredzēto izņēmumu vai ierobežojumu izmanto visas primārās un sekundārās izglītības, kā arī profesionālās un augstākās izglītības iestādes tiklīdz, ciklīdz tās nekomerciālā nolūkā veic izglītošanas darbu. Nosakot, vai kādas izglītības iestādes darbība ir nekomerciāla, izšķiroši faktori nav tās organizatoriskā struktūra un finansēšanas veids. ***Ja kultūras mantojuma iestādes tiecas sasniegt izglītības mērķi un ir iesaistītas mācīšanas darbībās, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai uzskatīt minētās***

iestādes par izglītības iestādēm saskaņā ar šo izņēmumu, ciktāl tas attiecas uz to mācīšanas darbībām.

Grozījums Nr. 11

Direktīvas priekšlikums

16. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts

(16) Izņēmumam vai ierobežojumam vajadzētu aptvert darbu un citu tiesību objektu digitālu izmantošanu, **piemēram, ka darbu daļas vai fragmentus izmanto, lai atbalsētu, bagātinātu vai papildinātu mācīšanu**, tostarp **ar to saistīto mācīšanos**. Izņēmuma vai ierobežojuma aptvertie darbi vai citi tiesību objekti būtu jāizmanto tikai izglītības iestāžu atbildībā īstenotas mācīšanas un mācīšanās sakarā, arī eksāmenos, un tikai tik, cik šādu darbību nolūkā vajadzīgs. Izņēmumam vai ierobežojumam, **aptverot digitālus līdzekļus mācību telpā un tiešsaistes izmantošanu** izglītības iestādes drošajā elektroniskajā **tīklā, kuras** piekļuvei vajadzētu būt aizsargātai jo īpaši ar autentificēšanas procedūru, **būtu jāattiecas uz izmantošanu abos veidos**. Būtu jāuzskata, ka mācīšanas ilustrēšanas kontekstā izņēmums vai ierobežojums aptver specifiskās piekļuves vajadzības, kādas ir personām ar invaliditāti.

Grozījums

(16) Izņēmumam vai ierobežojumam vajadzētu aptvert darbu un citu tiesību objektu digitālu izmantošanu, **lai atbalsētu, bagātinātu vai papildinātu mācīšanu, tostarp ar to saistīto mācīšanos. Izmantošanas izņēmums vai ierobežojums būtu jāpiešķir tikai tad, ja izmantotajā darbā vai citos tiesību objektos ir norādīts avots, tostarp autoru vārdi, izņemot gadījumus, kad tas nav iespējams praktisku iemeslu dēļ**. Izņēmuma vai ierobežojuma aptvertie darbi vai citi tiesību objekti būtu jāizmanto tikai izglītības iestāžu atbildībā īstenotas mācīšanas un mācīšanās sakarā, arī eksāmenos, un tikai tik, cik šādu darbību nolūkā vajadzīgs. Izņēmumam vai ierobežojumam **vajadzētu aptvert gan izmantojumus tur, kur mācību darbība fiziski notiek, arī tad, ja tā notiek ārpus izglītības iestādes telpām, piemēram, bibliotēkās vai kultūras mantojuma iestādēs, ciktāl par to ir atbildīga attiecīgā izglītības iestāde, gan izmantojumus** drošajā elektroniskajā **vidē, kuras** piekļuvei vajadzētu būt aizsargātai jo īpaši ar autentificēšanas procedūru, **būtu jāattiecas uz izmantošanu abos veidos**. Būtu jāuzskata, ka mācīšanas ilustrēšanas kontekstā izņēmums vai ierobežojums aptver specifiskās piekļuves vajadzības, kādas ir personām ar invaliditāti.

Grozījums Nr. 12

Direktīvas priekšlikums

16.a apsvērums (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(16a) Droša elektroniskā vide būtu jāsaprot kā digitālā mācīšanas un mācīšanās vide, kurai ar atbilstošu autentifikācijas procedūru var piekļūt vienīgi izglītības iestādes mācībspēki un skolēni vai studenti, kas uzņemti studiju programmā.

Grozījums Nr. 13

Direktīvas priekšlikums

17. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(17) Lai darbus un citus tiesību objektus būtu vieglāk izmantot izglītībā, vairākās dalībvalstīs ir noteikta atšķirīga kārtība, kas balstās uz Direktīvā 2001/29/EK paredzētā izņēmuma īstenošanu vai uz licencēšanas nolīgumiem, kuri aptver tālāku izmantošanu. Šāda kārtība parasti ir izstrādāta, ņemot vērā izglītības iestāžu vajadzības un atšķirīgos izglītības līmeņus. Lai gan jaunā obligātā izņēmuma vai ierobežojuma tvērumu attiecībā uz digitālu izmantošanu un pārrobežu izglītojošo darbību ir būtiski vajadzīgs saskaņot, īstenošana dažādās dalībvalstīs var notikt atšķirīgi, ja vien tas nekavē izņēmuma vai ierobežojuma piemērošanu vai pārrobežu izmantošanu. Tādējādi dalībvalstīm būtu jārodas iespējai tālāk attīstīt līdzšinējās valstu līmenī noslēgtās vienošanās. Dalībvalstis jo īpaši varētu noteikt, ka

(17) Lai darbus un citus tiesību objektus būtu vieglāk izmantot izglītībā, vairākās dalībvalstīs ir noteikta atšķirīga kārtība, kas balstās uz Direktīvā 2001/29/EK paredzētā izņēmuma īstenošanu vai uz licencēšanas nolīgumiem, kuri aptver tālāku izmantošanu. Šāda kārtība parasti ir izstrādāta, ņemot vērā izglītības iestāžu vajadzības un atšķirīgos izglītības līmeņus. Lai gan jaunā obligātā izņēmuma vai ierobežojuma tvērumu attiecībā uz digitālu izmantošanu un pārrobežu izglītojošo darbību ir būtiski vajadzīgs saskaņot, īstenošana dažādās dalībvalstīs var notikt atšķirīgi, ja vien tas nekavē izņēmuma vai ierobežojuma piemērošanu vai pārrobežu izmantošanu. Tādējādi dalībvalstīm būtu jārodas iespējai tālāk attīstīt līdzšinējās valstu līmenī noslēgtās vienošanās. Dalībvalstis jo īpaši varētu noteikt, ka

izņēmuma vai ierobežojuma pilnīga vai daļēja piemērošana ir atkarīga no tā, vai ir pieejamas attiecīgas licences, ***kas aptver vismaz to pašu ar izņēmumu atļauto izmantošanu***. Šāds mehānisms, piemēram, dotu iespēju par preferenciālām uzskatīt licences ***uz galvenokārt izglītības tirgum paredzētiem materiāliem***. Lai nepieļautu, ka šāds mehānisms izglītības iestādēm rada juridisku nenoteiktību vai administratīvu slogu, dalībvalstīm, kas izmanto šo pieeju, būtu jāpieņem konkrēti pasākumi, kuri nodrošinātu, ka licencēšanas shēmas, kas mācīšanas ilustrēšanas nolūkam atļauj darbu vai citu tiesību objektu digitālu izmantošanu, ir viegli pieejamas un ka izglītības iestādes zina, ka šādas licencēšanas shēmas pastāv.

izņēmuma vai ierobežojuma pilnīga vai daļēja piemērošana ir atkarīga no tā, vai ir pieejamas attiecīgas licences. ***Lai izvairītos no tā, ka izglītības iestādēm ir individuāli jārisina sarunas ar tiesību īpašniekiem, šādas licences var būt kolektīvās licencēšanas līgumi, paplašinātas kolektīvās licencēšanas līgumi un licences, par kurām tiek noslēgti kolektīvi līgumi, piemēram, “vispārējās licences”.*** Šādām licencēm vajadzētu būt finansiāli pieejamām un jāaptver vismaz tie paši ar izņēmumu atļautie izmantojumi. Šāds mehānisms, piemēram, dotu iespēju par preferenciālām uzskatīt licences ***materiāliem, kas galvenokārt paredzēti izglītības tirgum vai mācīšanai izglītības iestādēs vai nošu partitūrām***. Lai nepieļautu, ka šāds mehānisms izglītības iestādēm rada juridisku nenoteiktību vai administratīvu slogu, dalībvalstīm, kas izmanto šo pieeju, būtu jāpieņem konkrēti pasākumi, kuri nodrošinātu, ka ***šādas*** licencēšanas shēmas, kas mācīšanas ilustrēšanas nolūkam atļauj darbu vai citu tiesību objektu digitālu izmantošanu, ir viegli pieejamas un ka izglītības iestādes zina, ka šādas licencēšanas shēmas pastāv. ***Dalībvalstīm būtu jāspēj paredzēt sistēmas, lai nodrošinātu, ka tiesību īpašniekiem ir pieejama taisnīga kompensācija par izmantojumiem saskaņā ar minētajiem izņēmumiem vai ierobežojumiem. Būtu jānodrošina dalībvalstis izmantot sistēmas, kas nerada administratīvu slogu, piemēram, sistēmas, kas paredz vienreizējus maksājumus.***

Grozījums Nr. 14

Direktīvas priekšlikums

17.a apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(17a) Lai nodrošinātu juridisko noteiktību, kad dalībvalsts nolemj, ka izņēmuma piemērošana ir atkarīga no atbilstīgu licenču pieejamības, ir jāprecizē nosacījumi, kas izglītības iestādei jāievēro, lai izmantotu aizsargātu darbu vai citu tiesību objektu, uz kuru attiecas minētais izņēmums, un pretēji — kad tai jārīkojas saskaņā ar licencēšanas shēmu.

Grozījums Nr. 15

Direktīvas priekšlikums

18. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

(18) Saglabāšanas darbībai var būt nepieciešams kādas kultūras mantojuma iestādes kolekcijā esošu darbu vai citu tiesību objektu reproducēt un tātad no attiecīgajiem tiesību īpašniekiem saņemt attiecīgu atļauju. Kultūras mantojuma iestādes ir iesaistītas savu kolekciju saglabāšanā nākamajām paaudzēm. Jaunus šo kolekciju mantojuma saglabāšanas veidus piedāvā digitālās tehnoloģijas, taču tās rada arī jaunas problēmas. Ņemot vērā jaunās problēmas, vajadzīgs koriģēt spēkā esošo tiesisko regulējumu, paredzot obligātu izņēmumu attiecībā uz tādām reproducēšanas tiesībām, kas dara iespējamās minētās saglabāšanas darbības.

Grozījums

(18) Saglabāšanas darbībai var būt nepieciešams kādas kultūras mantojuma iestādes kolekcijā esošu darbu vai citu tiesību objektu reproducēt un tātad no attiecīgajiem tiesību īpašniekiem saņemt attiecīgu atļauju. Kultūras mantojuma iestādes ir iesaistītas savu kolekciju saglabāšanā nākamajām paaudzēm. Jaunus šo kolekciju mantojuma saglabāšanas veidus piedāvā digitālās tehnoloģijas, taču tās rada arī jaunas problēmas. Ņemot vērā jaunās problēmas, vajadzīgs koriģēt spēkā esošo tiesisko regulējumu, paredzot obligātu izņēmumu attiecībā uz tādām reproducēšanas tiesībām, kas dara iespējamās minētās saglabāšanas darbības *šādām iestādēm.*

Grozījums Nr. 16

Direktīvas priekšlikums

19. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts

(19) *Dažādu valstu pieeja kultūras mantojuma iestāžu veiktām saglabāšanas darbībām atšķiras, un tas, apgrūtinot pārrobežu sadarbību un to, kā kultūras mantojuma iestādes kopējā tirgū koplieto saglabāšanas līdzekļus, noved pie neefektīvas resursu izmantošanas.*

Grozījums

(19) *Atšķirīgas pieejas reproducēšanas darbībām saglabāšanas nolūkā dalībvalstīs kavē pārrobežu sadarbību, saglabāšanas līdzekļu kopīgu izmantošanu un pārrobežu saglabāšanas tīklu izveidi iekšējā tirgus organizācijās, kas ir iesaistītas saglabāšanā, kā rezultātā resursi tiek izmantoti neefektīvi. Tas var negatīvi ietekmēt kultūras mantojuma saglabāšanu.*

Grozījums Nr. 17

Direktīvas priekšlikums

20. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts

(20) Tāpēc būtu jāizvirza prasība, ka dalībvalstīm jānosaka izņēmums, kas kultūras mantojuma iestādēm atļautu saglabāšanas nolūkā, **piemēram**, lai risinātu tehnoloģiskas novecošanas problēmu vai sākotnējā datneša nolietojanos, reproducēt to kolekcijās pastāvīgi esošus darbus un citus tiesību objektus Šādam izņēmumam vajadzētu pavērt iespēju, ka ar attiecīgu saglabāšanas rīku, līdzekli vai tehnoloģiju ir iespējams vajadzīgajā skaitā un jebkurā darba vai cita tiesību objekta dzīvescikla brīdī izgatavot tā kopijas tādā apmērā, kāds vajadzīgs, lai varētu izgatavot kopiju vienīgi saglabāšanas nolūkā.

Grozījums

(20) Tāpēc būtu jāizvirza prasība, ka dalībvalstīm jānosaka izņēmums, kas kultūras mantojuma iestādēm atļautu saglabāšanas nolūkā, lai risinātu tehnoloģiskas novecošanas problēmu vai sākotnējā datneša nolietojanos, reproducēt to kolekcijās pastāvīgi esošus darbus un citus tiesību objektus **vai apdrošināt darbus**. Šādam izņēmumam vajadzētu pavērt iespēju, ka ar attiecīgu saglabāšanas rīku, līdzekli vai tehnoloģiju **jebkurā formātā vai datnesī** ir iespējams vajadzīgajā skaitā un jebkurā darba vai cita tiesību objekta dzīvescikla brīdī izgatavot tā kopijas tādā apmērā, kāds vajadzīgs, lai varētu izgatavot kopiju vienīgi saglabāšanas nolūkā. **Pētniecības**

*organizāciju vai sabiedrisko
raidorganizāciju arhīvi būtu jāuzskata par
kultūras mantojuma iestādēm un līdz ar
to arī par šā izņēmuma labumguvējiem.
Šā izņēmuma nolūkos dalībvalstīm
vajadzētu būt iespējai saglabāt
noteikumus, kas paredz publiski
pieejamas galerijas uzskatīt par muzejiem.*

Grozījums Nr. 18

Direktīvas priekšlikums

21. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts

(21) Šajā direktīvā darbi un citi tiesību objekti par kādas kultūras mantojuma iestādes kolekcijā pastāvīgi esošiem būtu jāuzskata, ja, piemēram, īpašumtiesību nodošanas vai *licences nolīgumu rezultātā kultūras mantojuma iestādes* īpašumā vai pastāvīgā valdījumā ir *tā* eksemplāri.

Grozījums

(21) Šajā direktīvā darbi un citi tiesību objekti par kādas kultūras mantojuma iestādes kolekcijā pastāvīgi esošiem būtu jāuzskata, ja, piemēram, īpašumtiesību nodošanas, *licences nolīgumu vai obligātā eksemplāra vai ilgtermiņa patapinājuma rezultātā minēto organizāciju* īpašumā vai pastāvīgā valdījumā ir *šādu darbu vai citu tiesību objektu* eksemplāri. *Darbus vai citus tiesību objektus, kuriem kultūras mantojuma iestādes īslaicīgi piekļūst ar trešās personas servera starpniecību, neuzskata par pastāvīgi pieejamiem to kolekcijās.*

Grozījums Nr. 19

Direktīvas priekšlikums

21.a apsvērums (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

*(21a) Tehnoloģiju attīstība ir radījusi
informācijas sabiedrības pakalpojumus,*

kas ļauj lietotājiem augšupielādēt saturu un padarīt to pieejamu dažādās formās un dažādiem nolūkiem, tostarp idejas ilustrēšanai, kritikai, parodijai vai stilizācijai. Šāds saturs var ietvert jau esošu aizsargāto darbu vai citu tiesību objektu īsus izvilkumus, ko šie lietotāji varētu būt mainījuši, apvienojuši vai citādi pārveidojuši.

Grozījums Nr. 20

Direktīvas priekšlikums

21.b apsvērums (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(21b) Neraugoties uz dažiem pārklāšanās gadījumiem ar esošiem izņēmumiem vai ierobežojumiem, piemēram, attiecībā uz citēšanu un parodiju, ne visam saturam, ko ir augšupielādējis vai darījis pieejamu lietotājs un kas ietver samērīgus aizsargātu darbu vai citu tiesību objektu fragmentus, piemēro Direktīvas 2001/29/EK 5. pantu. Šāda veida situācija rada juridisko nenoteiktību gan lietotājiem, gan tiesību īpašniekiem. Šajā nolūkā jāievieš jauns īpašs izņēmums, kas nodrošina fragmentu no jau esošiem aizsargātiem darbiem vai citiem tiesību objektiem lietotāju augšupielādētā vai publiskotā saturā likumīgu izmantošanu. Ja lietotāja radīts vai darīts pieejams saturs ietver īsu un samērīgu kāda aizsargāta darba citātu vai fragmenta vai cita tiesību objekta izmantojumu likumīgiem mērķiem, šāds izmantojums būtu jāaizsargā ar šajā direktīvā paredzēto izņēmumu. Šis izņēmums būtu jāpiemēro tikai dažos īpašos gadījumos, kas nekonfliktē ar darba vai cita tiesību objekta parasto izmantošanu un kas nepamatoti neskar tiesību īpašnieka likumīgās intereses. Lai novērtētu šādu

kaitējumu, ir būtiski, lai attiecīgā satura oriģinalitātes pakāpe, izmantotā citāta vai fragmenta garums/apjoms, konkrētā satura profesionālais raksturs vai ekonomiskā kaitējuma pakāpe attiecīgā gadījumā tiktu pārbaudīta, vienlaikus neizslēdzot izņēmuma likumīgo izmantošanu. Šim izņēmumam nevajadzētu skart attiecīgā darba vai cita tiesību objekta autoru morālās tiesības.

Grozījums Nr. 21

Direktīvas priekšlikums

21.c apsvērums (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(21c) Informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzējiem, uz kuriem attiecas šīs direktīvas 13. panta darbības joma, nevajadzētu būt iespējai nolūkā ierobežot savas saistības, ko uzliek šīs direktīvas 13. pants, atsaukties uz šajā direktīvā paredzēto esošo darbu fragmentu izmantošanas izņēmumu attiecībā uz tādu aizsargāto darbu vai citu tiesību objektu citātu vai fragmentu izmantošanu, kurus šo informācijas sabiedrības pakalpojumu lietotāji ir augšupielādējuši vai darījuši pieejamus.

Grozījums Nr. 22

Direktīvas priekšlikums

22. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(22) Vajadzētu būt tā, ka kultūras

(22) Vajadzētu būt tā, ka kultūras

mantojuma iestādes attiecībā uz vairs netirgotiem darbiem vai citiem tiesību objektiem var izmantot skaidru (arī pārrobežu vidē īstenotas) digitalizācijas un izplatīšanas regulējumu. Tomēr vairs netirgotu darbu kolekciju īpatnības nozīmē, ka atsevišķo tiesību īpašnieku iepriekšēju piekrišanu iegūt var būt ļoti grūti. Tas var būt, piemēram, sakarā ar darbu vai citu tiesību objektu vecumu, to ierobežoto komercvērtību vai tādā sakarā, ka tos vispār nav bijis paredzēts izmantot komerciālām vajadzībām. Tāpēc nepieciešams paredzēt pasākumus, kas atvieglo ***tiesību licencēšanu attiecībā uz*** kultūras mantojuma iestāžu kolekcijās ***esošiem*** vairs ***netirgotiem darbiem*** un tādējādi jāpaver iespēja slēgt nolīgumus, kam iekšējā tirgū ir pārrobežu spēks.

mantojuma iestādes attiecībā uz vairs netirgotiem darbiem vai citiem tiesību objektiem var izmantot skaidru (arī pārrobežu vidē īstenotas) digitalizācijas un izplatīšanas regulējumu. Tomēr vairs netirgotu darbu kolekciju īpatnības nozīmē, ka atsevišķo tiesību īpašnieku iepriekšēju piekrišanu iegūt var būt ļoti grūti. Tas var būt, piemēram, sakarā ar darbu vai citu tiesību objektu vecumu, to ierobežoto komercvērtību vai tādā sakarā, ka tos vispār nav bijis paredzēts izmantot komerciālām vajadzībām ***vai tie šādām vajadzībām nekad nav izmantoti***. Tāpēc nepieciešams paredzēt pasākumus, kas atvieglo kultūras mantojuma iestāžu kolekcijās ***esošu*** vairs ***netirgotu darbu izmantošanu***, un tādējādi jāpaver iespēja slēgt nolīgumus, kam iekšējā tirgū ir pārrobežu spēks.

Grozījums Nr. 23

Direktīvas priekšlikums

22.a apsvērums (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(22a) Vairākas dalībvalstis jau ir pieņēmušas paplašinātus kolektīvās licencēšanas režīmus, juridiskās pilnvaras vai juridiskos pieņēmumus, kas atvieglo vairs netirgotu darbu licencēšanu. Tomēr, ņemot vērā darbu un citu tiesību objektu daudzveidību kultūras mantojuma iestāžu kolekcijās un atšķirības starp kolektīvās pārvaldības praksi dalībvalstīs un kultūras ražošanas nozarēs, šādi pasākumi nevar visos gadījumos nodrošināt risinājumu, piemēram, tāpēc, ka nepastāv noteiktu veida darba vai citu tiesību objektu kolektīvā pārvaldība. Tādēļ šādos īpašos gadījumos ir jāļauj kultūras mantojuma iestādēm saskaņā ar autortiesību un blakustiesību

izņēmumiem padarīt pieejamus tiešsaistē to pastāvīgajā kolekcijā esošus vairs netirgotus darbus. Kaut gan ir būtiski saskaņot jaunā obligātā izņēmuma darbības jomu, lai varētu izmantot vairs netirgotus darbus pāri robežām, tomēr būtu jāļauj dalībvalstīm izmantot vai turpināt izmantot paplašinātu kolektīvās licencēšanas kārtību, kas valsts līmenī noslēgta ar kultūras mantojuma iestādēm, attiecībā uz tādu darbu kategorijām, kuras pastāvīgi atrodas kultūras mantojuma iestāžu kolekcijās. Vienošanās par licences nosacījumiem neesamību nevajadzētu interpretēt kā uz licenci balstītu risinājumu nepieejamību. Jebkādai šādai izmantošanai saskaņā ar minēto izņēmumu būtu jāpiemēro tādas pašas atteikšanās un publicitātes prasības kā izmantošanai, ko atļauj licencēšanas mehānisms. Lai nodrošinātu, ka izņēmums ir piemērojams tikai tad, ja ir izpildīti konkrēti nosacījumi, un lai nodrošinātu juridisko noteiktību, dalībvalstīm, apspriežoties ar tiesību īpašniekiem, kolektīvā pārvaldījuma organizācijām un kultūras mantojuma organizācijām, atbilstošos laika intervālos būtu jānosaka, kādām nozarēm un kādu veidu darbiem nav pieejami atbilstīgi uz licenci balstīti risinājumi, un tādā gadījumā būtu jāpiemēro izņēmums.

Grozījums Nr. 24

Direktīvas priekšlikums

23. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts

(23) Dalībvalstīm saskaņā ar savām juridiskajām tradīcijām, praksi vai situāciju vajadzētu spēt šīs direktīvas satvarā elastīgi izvēlēties konkrēta veida mehānismu, ar kuru vairs netirgotu darbu licences

Grozījums

(23) Dalībvalstīm saskaņā ar savām juridiskajām tradīcijām, praksi vai situāciju vajadzētu spēt šīs direktīvas satvarā elastīgi izvēlēties konkrēta veida mehānismu, ar kuru vairs netirgotu darbu licences

iespējams attiecināt uz to tiesību īpašnieku tiesībām, kurus nepārstāv kolektīvā pārvaldījuma organizācija. Pie šādiem mehānismiem var piederēt kolektīva licencēšana un prezumpcija par pārstāvību.

iespējams attiecināt uz to tiesību īpašnieku tiesībām, kurus nepārstāv **attiecīgā** kolektīvā pārvaldījuma organizācija. Pie šādiem mehānismiem var piederēt kolektīva licencēšana un prezumpcija par pārstāvību.

Grozījums Nr. 25

Direktīvas priekšlikums

24. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

(24) Minētajos licencēšanas mehānismos liela nozīme ir stingrai un labi funkcionējošai kolektīvā pārvaldījuma sistēmai. Konkrētāk, minētajā sistēmā ietilpst Direktīvā 2014/26/ES paredzētie noteikumi par labu pārvaldību, pārredzamību un paziņošanu, kā arī par atsevišķiem tiesību īpašniekiem pienākošos summu regulāru, pienācīgu un precīzu sadalīšanu un samaksu. Vajadzētu būt tā, ka attiecīgi papildu aizsardzības mehānismi ir pieejami visiem tiesību īpašniekiem, kuriem būtu jāsaņem iespēja izslēgt šādu mehānismu piemērošanu saviem darbiem vai citiem tiesību objektiem. Šo mehānismu pavadnosacījumi nedrīkstētu ietekmēt to praktisko nozīmību attiecībā uz kultūras mantojuma iestādēm.

Grozījums

(24) Minētajos licencēšanas mehānismos liela nozīme ir stingrai un labi funkcionējošai kolektīvā pārvaldījuma sistēmai, **un dalībvalstu uzdevums būtu veicināt tās izveidi**. Konkrētāk, minētajā sistēmā ietilpst Direktīvā 2014/26/ES paredzētie noteikumi par labu pārvaldību, pārredzamību un paziņošanu, kā arī par atsevišķiem tiesību īpašniekiem pienākošos summu regulāru, pienācīgu un precīzu sadalīšanu un samaksu. Vajadzētu būt tā, ka attiecīgi papildu aizsardzības mehānismi ir pieejami visiem tiesību īpašniekiem, kuriem būtu jāsaņem iespēja izslēgt šādu **licencēšanas** mehānismu **vai šādu izņēmumu** piemērošanu saviem darbiem vai citiem tiesību objektiem. Šo mehānismu pavadnosacījumi nedrīkstētu ietekmēt to praktisko nozīmību attiecībā uz kultūras mantojuma iestādēm.

Grozījums Nr. 26

Direktīvas priekšlikums

25. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts

(25) Ņemot vērā, ka kultūras mantojuma iestāžu kolekcijās esošie darbi un citi tiesību objekti ir daudzveidīgi, ir svarīgi, lai ar šo direktīvu ieviestie licencēšanas mehānismi būtu pieejami un praksē izmantojami dažāda veida darbiem un citiem tiesību objektiem, arī fotogrāfijām, skaņu ierakstiem un audiovizuāliem darbiem. Lai būtu atspoguļotas dažādu kategoriju darbu un citu tiesību objektu publicēšanas un izplatīšanas veidu īpatnības un lai ***minētie mehānismi*** būtu vieglāk izmantojami, var būt tā, ka dalībvalstīm jāiedibina specifiskas prasības un procedūras attiecībā uz šo licencēšanas mehānismu praktisko piemērošanu. Ir lietderīgi, ka dalībvalstis to dara, konsultējoties ar tiesību īpašniekiem, ***lietotājiem*** un kolektīvā pārvaldījuma organizācijām.

Grozījums

(25) Ņemot vērā, ka kultūras mantojuma iestāžu kolekcijās esošie darbi un citi tiesību objekti ir daudzveidīgi, ir svarīgi, lai ar šo direktīvu ieviestie licencēšanas mehānismi būtu pieejami un praksē izmantojami dažāda veida darbiem un citiem tiesību objektiem, arī fotogrāfijām, skaņu ierakstiem un audiovizuāliem darbiem. Lai būtu atspoguļotas dažādu kategoriju darbu un citu tiesību objektu publicēšanas un izplatīšanas veidu īpatnības un lai ***ar šo direktīvu ieviestie risinājumi attiecībā uz vairs netirgotu darbu izmantošanu*** būtu vieglāk izmantojami, var būt tā, ka dalībvalstīm jāiedibina specifiskas prasības un procedūras attiecībā uz šo licencēšanas mehānismu praktisko piemērošanu. Ir lietderīgi, ka dalībvalstis to dara, konsultējoties ar tiesību īpašniekiem, ***kultūras mantojuma iestādēm*** un kolektīvā pārvaldījuma organizācijām.

Grozījums Nr. 27

Direktīvas priekšlikums

26. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts

(26) Starptautisku savstarpējas atzīšanas apsvērumu dēļ šajā direktīvā paredzētie licencēšanas mehānismi, kas attiecas uz vairs netirgotu darbu digitalizāciju un izplatīšanu, nebūtu jāattiecinā uz tādiem

Grozījums

(26) Starptautisku savstarpējas atzīšanas apsvērumu dēļ šajā direktīvā paredzētie licencēšanas mehānismi ***un izņēmums***, kas attiecas uz vairs netirgotu darbu digitalizāciju un izplatīšanu, nebūtu

darbiem vai citiem tiesību objektiem, kuri pirmo reizi publicēti vai, ja nenotiek publicēšana, pirmo reizi pārraidīti trešā valstī, vai, ja tie ir kinematogrāfiski vai audiovizuāli darbi, uz tāda producenta darbiem, kam trešā valstī atrodas galvenā mītne vai pastāvīgā dzīvesvieta. Šie mehānismi nebūtu jāattiecina arī uz trešo valstu valstspiederīgo darbiem vai citiem tiesību objektiem, ja vien tie pirmo reizi nav publicēti, vai, ja nenotiek publicēšana, pirmo reizi pārraidīti kādas dalībvalsts teritorijā, vai, ja tie ir kinematogrāfiski vai audiovizuāli darbi, uz tāda producenta darbiem, kam dalībvalstī atrodas galvenā mītne vai pastāvīgā dzīvesvieta.

jāattiecina uz tādiem darbiem vai citiem tiesību objektiem, kuri pirmo reizi publicēti vai, ja nenotiek publicēšana, pirmo reizi pārraidīti trešā valstī, vai, ja tie ir kinematogrāfiski vai audiovizuāli darbi, uz tāda producenta darbiem, kam trešā valstī atrodas galvenā mītne vai pastāvīgā dzīvesvieta. Šie mehānismi nebūtu jāattiecina arī uz trešo valstu valstspiederīgo darbiem vai citiem tiesību objektiem, ja vien tie pirmo reizi nav publicēti, vai, ja nenotiek publicēšana, pirmo reizi pārraidīti kādas dalībvalsts teritorijā, vai, ja tie ir kinematogrāfiski vai audiovizuāli darbi, uz tāda producenta darbiem, kam dalībvalstī atrodas galvenā mītne vai pastāvīgā dzīvesvieta.

Grozījums Nr. 28

Direktīvas priekšlikums

27. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

(27) Masveida digitalizācijas projekti var būt saistīti ar kultūras mantojuma iestāžu izdarītiem būtiskiem ieguldījumiem, tādēļ ar licencēm, kas piešķirtas saskaņā ar šajā direktīvā paredzētajiem mehānismiem, nevajadzētu iestādēm liegt ***gūt tādus saprātīgus ieņēmumus, lai tiktu segtas*** licences izmaksas un licences aptverto darbu un citu tiesību objektu digitalizēšanas un izplatīšanas izmaksas.

Grozījums

(27) Masveida digitalizācijas projekti var būt saistīti ar kultūras mantojuma iestāžu izdarītiem būtiskiem ieguldījumiem, tādēļ ar licencēm, kas piešķirtas saskaņā ar šajā direktīvā paredzētajiem mehānismiem, nevajadzētu iestādēm liegt ***segt*** licences izmaksas un licences aptverto darbu un citu tiesību objektu digitalizēšanas un izplatīšanas izmaksas.

Grozījums Nr. 29

Direktīvas priekšlikums

28. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts

(28) Informācija par to, kā kultūras mantojuma iestādes, balstoties uz šajā direktīvā paredzētajiem licencēšanas mehānismiem un visiem tiesību īpašniekiem ieviesto kārtību, kā izslēgt licenču piemērošanu to darbiem vai citiem tiesību objektiem, turpmāk un pastāvīgi izmanto vairs netirgotus darbus un citus tiesību objektus, būtu attiecīgi jāpublisko. Tas ir īpaši svarīgi, ja izmantošana notiek iekšējā tirgū pāri robežām. Tāpēc ir lietderīgi noteikt normu, kas paredz izveidot vienu publiski piekļūstamu Savienības portālu, kurā, pirms notiek pārrobežu izmantošana, šāda informācija publikai ir pieejama saprātīgi ilgu laiku. Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 386/2012 Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma aģentūrai ir uzticēti noteikti uzdevumi un darbības, kuri tiek finansēti, izmantojot pašas Aģentūras budžeta pasākumus, un kuru nolūks ir veicināt un atbalstīt valstu iestāžu, privātā sektora un Savienības iestāžu darbību intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumu apkarošanā, arī šo pārkāpumu novēršanā. Tāpēc ir lietderīgi, ka izveidot un pārvaldīt Eiropas portālu, kurā tiek darīta pieejama šāda informācija, tiek uzticēts šai Aģentūrai.

Grozījums

(28) Informācija par to, kā kultūras mantojuma iestādes, balstoties uz šajā direktīvā paredzētajiem licencēšanas mehānismiem **vai izņēmumu** un visiem tiesību īpašniekiem ieviesto kārtību, kā izslēgt licenču **vai izņēmuma** piemērošanu to darbiem vai citiem tiesību objektiem, turpmāk un pastāvīgi izmanto vairs netirgotus darbus un citus tiesību objektus, būtu attiecīgi jāpublisko. Tas ir īpaši svarīgi, ja izmantošana notiek iekšējā tirgū pāri robežām. Tāpēc ir lietderīgi noteikt normu, kas paredz izveidot vienu publiski piekļūstamu Savienības portālu, kurā, pirms notiek pārrobežu izmantošana, šāda informācija publikai ir pieejama saprātīgi ilgu laiku. Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 386/2012 Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma aģentūrai ir uzticēti noteikti uzdevumi un darbības, kuri tiek finansēti, izmantojot pašas Aģentūras budžeta pasākumus, un kuru nolūks ir veicināt un atbalstīt valstu iestāžu, privātā sektora un Savienības iestāžu darbību intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumu apkarošanā, arī šo pārkāpumu novēršanā. Tāpēc ir lietderīgi, ka izveidot un pārvaldīt Eiropas portālu, kurā tiek darīta pieejama šāda informācija, tiek uzticēts šai Aģentūrai.

Grozījums Nr. 30

Direktīvas priekšlikums

28.a apsvērums (jauns)

(28a) Lai nodrošinātu, ka attiecībā uz vairs netirgotiem darbiem noteiktie licencēšanas mehānismi ir atbilstīgi un pienācīgi darbojas, ka šie mehānismi nodrošina pienācīgu aizsardzību tiesību īpašniekiem, ka licences ir pienācīgi publiskotas un ka ir nodrošināta juridiskā noteiktība attiecībā uz kolektīvā pārvaldījuma organizāciju pārstāvību un darbu kategorizēšanu, dalībvalstīm būtu jāveicina nozares ieinteresēto personu dialogs.

Grozījums Nr. 31

Direktīvas priekšlikums

30. apsvērums

(30) Lai tiesības uz audiovizuāliem darbiem būtu vieglāk licencēt pieprasījumuvideo platformās, **šī direktīva prasa, lai dalībvalstis izveidotu sarunu mehānismu, kas** pusēm, kuras vēlas slēgt nolīgumu, **dotu iespēju** paļauties uz neitrālas **institūcijas** palīdzību. **Institūcijai** būtu ar pusēm jātiekas un jāpalīdz risināt sarunas, sniedzot profesionālas un ārējas konsultācijas. Ņemot vērā šo kontekstu, dalībvalstīm būtu jāņem par sarunu mehānisma darbības nosacījumiem, arī par to, kurā laikā un cik ilgi sarunvedībā palīdzēt un kā **segt attiecīgās izmaksas**. Lai tiktu garantēta sarunu foruma efektivitāte, dalībvalstīm būtu jāgādā, lai administratīvais un finansiālais slogs joprojām būtu samērīgs.

(30) Lai tiesības uz audiovizuāliem darbiem būtu vieglāk licencēt pieprasījumuvideo platformās, **dalībvalstīm būtu jāizveido sarunu mehānisms, ko pārvalda esoša vai jaunizveidota valsts struktūra, sniedzot iespēju** pusēm, kuras vēlas slēgt nolīgumu, paļauties uz neitrālas **struktūras** palīdzību. **Līdzdalībai šajā sarunu mehānismā un turpmākai nolīgumu noslēgšanai vajadzētu būt brīvprātīgai. Kad sarunās ir iesaistītas puses no dažādām dalībvalstīm, minētajām pusēm būtu iepriekš jāvienojas par kompetento dalībvalsti, ja tās nolemj paļauties uz sarunu mehānismu. Struktūrai** būtu ar pusēm jātiekas un jāpalīdz risināt sarunas, sniedzot profesionālas, **neitrālas** un ārējas konsultācijas. Ņemot vērā šo kontekstu, dalībvalstīm būtu jāņem par sarunu

mehānisma darbības nosacījumiem, arī par to, kurā laikā un cik ilgi sarunvedībā palīdzēt un *kādam jābūt radušos izmaksu sadalījumam, kā arī šādu struktūru sastāvam*. Lai tiktu garantēta sarunu foruma efektivitāte, dalībvalstīm būtu jāgādā, lai administratīvais un finansiālais slogs joprojām būtu samērīgs.

Grozījums Nr. 32

Direktīvas priekšlikums

30.a apsvērums (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(30a) Savienības mantojuma saglabāšana ir ārkārtīgi svarīga un būtu jānostiprina nākamo paaudžu labā. Tas konkrēti būtu jāpanāk, aizsargājot publicēto mantojumu. Šajā nolūkā būtu jāizveido Savienības obligātais eksemplārs, lai nodrošinātu, ka publikācijas, kas attiecas uz Savienību, piemēram, Savienības tiesību akti, publikācijas par Savienības vēsturi un integrāciju, Savienības politikas jomām un Savienības demokrātiju, institucionālajām un parlamentārajām lietām un politiku, respektīvi, dokumentētais Savienības intelektuālais darbs un turpmāk publicētais mantojums tiek sistemātiski apkopots. Šāds mantojums būtu ne tikai jā saglabā, izveidojot Savienības publikāciju arhīvu, kas nodarbotos ar jautājumiem, kuri ir saistīti ar Savienību, bet tas būtu arī jāpadara pieejams Savienības iedzīvotājiem un turpmākajām paaudzēm. Eiropas Parlamenta kā vienīgās Savienības iestādes, kas tieši pārstāv Savienības pilsoņus, bibliotēka būtu jānosaka par Savienības depozitāro bibliotēku. Lai neradītu pārmērīgu slogu izdevējiem, iespiedējiem un importētājiem, tikai elektroniskas publikācijas,

piemēram, e-grāmatas un e-žurnāli, būtu jādeponē Eiropas Parlamenta bibliotēkā, kurai būtu lasītājiem jādara pieejamas publikācijas, uz kurām attiecas pētniecības vai studiju nolūkiem paredzētais un Eiropas Parlamenta bibliotēkas kontrolē esošais Savienības obligātais eksemplārs tajā. Šādas publikācijas nevajadzētu darīt ārēji pieejamas tiešsaistē.

Grozījums Nr. 33 un 137

Direktīvas priekšlikums

31. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts

(31) Lai nodrošinātu kvalitatīvu žurnālistiku un pilsoņu piekļuvi informācijai, nepieciešama ir brīva un plurālistiska prese. Tā sniedz fundamentālu ieguldījumu sabiedriskās diskusijās un demokrātiskas sabiedrības pareizā funkcionēšanā. Pārejā no drukas formāta uz digitālo formātu preses izdevumu izdevēji saskaras ar problēmām, kā licencēt savu izdevumu tiešsaistes izmantošanu un atgūt savus ieguldījumus. Preses izdevumu izdevējus neatzīstot par tiesību īpašniekiem, licencēšana un tiesību piemērošana digitālajā vidē bieži vien kļūst sarežģīta un neefektīva.

Grozījums

(31) Lai nodrošinātu kvalitatīvu žurnālistiku un pilsoņu piekļuvi informācijai, nepieciešama ir brīva un plurālistiska prese. Tā sniedz fundamentālu ieguldījumu sabiedriskās diskusijās un demokrātiskas sabiedrības pareizā funkcionēšanā. ***Pieaugošā nelīdzsvarotība starp ietekmīgām platformām un preses izdevējiem, kas var būt arī ziņu aģentūras, jau ir izraisījusi ievērojamu plašsaziņas līdzekļu ainavas pasliktināšanos reģionālā līmenī.*** Pārejā no drukas formāta uz digitālo formātu preses izdevumu izdevēji ***un ziņu aģentūras*** saskaras ar problēmām, kā licencēt savu izdevumu tiešsaistes izmantošanu un atgūt savus ieguldījumus. Preses izdevumu izdevējus neatzīstot par tiesību īpašniekiem, licencēšana un tiesību piemērošana digitālajā vidē bieži vien kļūst sarežģīta un neefektīva.

Grozījums Nr. 34 un 138

Direktīvas priekšlikums

32. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts

(32) Lai būtu nodrošināta izdevējnozares ilgtspējība, **vajag** atzīt un joprojām atbalstīt izdevēju organizatorisko un finansiālo ieguldījumu preses izdevumu radīšanā. Tāpēc attiecībā uz preses izdevumu digitālu izmantošanu ***Savienības līmenī vajag nodrošināt saskaņotu juridisko aizsardzību.*** Šāda aizsardzība būtu faktiski jāgarantē, Savienības tiesībās ieviešot tiesības, kas saistītas ar autortiesībām attiecībā uz to, kā digitālā izmantošanā reproducē un publikai pieejamus dara preses izdevumus.

Grozījums

(32) Lai būtu nodrošināta izdevējnozares ilgtspējība, ***ir nepieciešams*** atzīt un joprojām atbalstīt izdevēju organizatorisko un finansiālo ieguldījumu preses izdevumu radīšanā ***un tādējādi garantēt uzticamas informācijas pieejamību.*** Tāpēc ***dalībvalstīm*** attiecībā uz preses izdevumu digitālu izmantošanu ***Savienībā ir jānodrošina juridiskā aizsardzība.*** Šāda aizsardzība būtu faktiski jāgarantē, Savienības tiesībās ieviešot tiesības, kas saistītas ar autortiesībām attiecībā uz to, kā digitālā izmantošanā reproducē un publikai pieejamus dara preses izdevumus ***digitālai izmantošanai, lai būtu iespējams saņemt taisnīgu un samērīgu atlīdzību par šādu izmantošanu. No šīs atsaucēs būtu jāizslēdz privāta izmantošana. Turklāt atsaucēs iekļaušana meklētājprogrammā nebūtu jāuzskata par taisnīgu un samērīgu atlīdzību.***

Grozījums Nr. 139

Direktīvas priekšlikums

33. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts

(33) Šajā direktīvā ir nepieciešams definēt preses izdevuma jēdzienu, ar to aptverot tikai žurnālistiskus izdevumus, kuri paredzēti informēšanai vai izklaidēšanai un kurus jebkādā datnesī publicē un periodiski

Grozījums

(33) Šajā direktīvā ir nepieciešams definēt preses izdevuma jēdzienu, ar to aptverot tikai žurnālistiskus izdevumus, kuri paredzēti informēšanai vai izklaidēšanai un kurus jebkādā datnesī publicē un periodiski

vai regulāri atjaunina kāds pakalpojumu sniedzējs. Pie tādiem izdevumiem piederētu, piemēram, dienas laikraksti, vispārīgām vai speciālām interesēm veltīti nedēļas vai mēneša žurnāli un ziņu vietnes. Preses izdevumiem ar šo direktīvu piešķirtā aizsardzība nebūtu jāattiecinā uz tādiem zinātniskā vai akadēmiskā nolūkā publicētiem periodiskiem izdevumiem kā zinātniski žurnāli. Šī aizsardzība neattiecas uz *tādu* hipersaites ievietošanu, *kas nav publiskošana*.

vai regulāri atjaunina kāds pakalpojumu sniedzējs. Pie tādiem izdevumiem piederētu, piemēram, dienas laikraksti, vispārīgām vai speciālām interesēm veltīti nedēļas vai mēneša žurnāli un ziņu vietnes. Preses izdevumiem ar šo direktīvu piešķirtā aizsardzība nebūtu jāattiecinā uz tādiem zinātniskā vai akadēmiskā nolūkā publicētiem periodiskiem izdevumiem kā zinātniski žurnāli. Šī aizsardzība neattiecas uz hipersaites ievietošanu. ***Šī aizsardzība neattiecas arī uz faktisku informāciju, ko preses izdevums ziņo žurnālistiskos rakstos, un līdz ar to nevienam neliedz ziņot šādu faktisku informāciju.***

Grozījums Nr. 36 un 140

Direktīvas priekšlikums

34. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts

(34) Kas attiecas uz digitālu izmantošanu, preses izdevumu izdevējiem ar šo direktīvu piešķirto tiesību tvērumam vajadzētu būt tādām pašām, kādas ir Direktīvā 2001/29/EK paredzētajām reproducēšanas un publiskošanas tiesībām. ***Uz tām*** būtu ***jāattiecinā tādās pašas*** izņēmumu un ierobežojumu ***normas*** kā uz Direktīvā 2001/29/EK paredzētajām tiesībām, ieskaitot minētās direktīvas 5. panta 3. punkta d) apakšpunktā paredzēto izņēmumu attiecībā uz citēšanu kritikas vai apskata nolūkā.

Grozījums

(34) Kas attiecas uz digitālu izmantošanu, preses izdevumu izdevējiem ar šo direktīvu piešķirto tiesību tvērumam vajadzētu būt tādām pašām, kādas ir Direktīvā 2001/29/EK paredzētajām reproducēšanas un publiskošanas tiesībām. ***Dalībvalstīm būtu jāspēj attiecināt minētās tiesības uz tādām pašām*** izņēmumu un ierobežojumu ***normām*** kā uz Direktīvā 2001/29/EK paredzētajām tiesībām, ieskaitot minētās direktīvas 5. panta 3. punkta d) apakšpunktā paredzēto izņēmumu attiecībā uz citēšanu kritikas vai apskata nolūkā.

Grozījums Nr. 37

Direktīvas priekšlikums

35. apsvērums

(35) Ar šo direktīvu preses izdevumu izdevējiem piešķirtā aizsardzība nedrīkstētu skart tajā ietvertās autoru un citu tiesību īpašnieku tiesības uz darbiem un citiem tiesību objektiem, arī uz to, kādā apmērā autori un citi tiesību īpašnieki savus darbus vai citus tiesību objektus var izmantot neatkarīgi no preses izdevuma, kurā tie iestrādāti. Tāpēc preses izdevumu izdevējiem nevajadzētu spēt sev piešķirto aizsardzību izmantot pret autoriem un citiem tiesību īpašniekiem. Tas neskar līgumiskas vienošanās, kas noslēgtas starp preses izdevumu izdevējiem, no vienas puses, un autoriem un citiem tiesību īpašniekiem, no otras puses.

(35) Ar šo direktīvu preses izdevumu izdevējiem piešķirtā aizsardzība nedrīkstētu skart tajā ietvertās autoru un citu tiesību īpašnieku tiesības uz darbiem un citiem tiesību objektiem, arī uz to, kādā apmērā autori un citi tiesību īpašnieki savus darbus vai citus tiesību objektus var izmantot neatkarīgi no preses izdevuma, kurā tie iestrādāti. Tāpēc preses izdevumu izdevējiem nevajadzētu spēt sev piešķirto aizsardzību izmantot pret autoriem un citiem tiesību īpašniekiem. Tas neskar līgumiskas vienošanās, kas noslēgtas starp preses izdevumu izdevējiem, no vienas puses, un autoriem un citiem tiesību īpašniekiem, no otras puses. ***Neatkarīgi no tā, ka preses izdevumā iekļauto darbu autori saņem atbilstošu atlīdzību par savu darbu izmantošanu, pamatojoties uz viņu darbu licencēšanas noteikumiem preses izdevējam, autoriem, kuru darbs ir iekļauts preses izdevumā, vajadzētu būt tiesīgiem saņemt atbilstīgu daļu no jaunajiem papildu ieņēmumiem, ko preses izdevēji saņem par noteiktu veidu preses izdevumu sekundāru izmantošanu no informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzēju puses attiecībā uz tiesībām, kas paredzētas šīs direktīvas 11. panta 1. punktā. Kompensācijas summā, ko piešķir autoriem, būtu jāņem vērā īpašie nozares licencēšanas standarti, kurus uzskata par atbilstīgiem attiecīgajā dalībvalstī, attiecībā uz darbiem, kas iekļauti preses izdevumā; un autoriem piešķirtā kompensācija nedrīkst ietekmēt licencēšanas noteikumus, par kuriem autors un preses izdevējs ir vienojušies, lai preses izdevējs varētu izmantot autora rakstu.***

Komisijas ierosinātais teksts

(36) Izdevēji, ieskaitot preses izdevumu, grāmatu vai zinātnisku publikāciju izdevējus, **bieži vien** darbojas, **balstoties uz autortiesību nodošanu ar līgumiskas vienošanās vai tiesību normu starpniecību. Šajā kontekstā izdevēji, lai varētu izmantot savos izdevumos iekļautos darbus, izdara ieguldījumu un dažos gadījumos**, ja darbi tiek lietoti ar tādiem izņēmumiem **un** ierobežojumiem, **kādi attiecas, piemēram**, uz privātu kopēšanu un reprografēšanu, **var negūt ieņēmumus. Vairākās** dalībvalstīs kompensāciju par izmantošanu, uz kuru attiecas šādi izņēmumi, dala autori un izdevēji. Lai **šī situācija būtu ņemta vērā** un lai visām iesaistītajām **pusēm būtu nodrošināta lielāka juridiskā noteiktība, dalībvalstīm būtu jāļauj noteikt, ka, ja autors savas tiesības nodevis vai licencējis izdevējam vai ar saviem darbiem kādā citā veidā iegulda izdevumā un ja ir ieviestas sistēmas, kā kompensēt kāda izņēmuma vai ierobežojuma radīto kaitējumu, izdevējiem ir tiesības pieprasīt daļu no šādas kompensācijas, savukārt izdevējam prasījuma pamatošana nedrīkstētu radīt lielāku slogu, kā spēkā esošajā sistēmā vajadzīgs.**

Grozījums

(36) Izdevēji, ieskaitot preses izdevumu, grāmatu vai zinātnisku publikāciju **un mūzikas ierakstu** izdevējus, darbojas, pamatojoties uz līgumisku vienošanos ar autoriem. Šajā kontekstā izdevēji veic ieguldījumu un iegūst tiesības dažās jomās, ieskaitot tiesības pieprasīt kompensācijas daļu autoru un izdevēju kopīgās mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijās nolūkā izmantot darbus, un tādējādi tiem arī var tikt liegts gūt ieņēmumus, ja šādi darbi tiek izmantoti saskaņā ar izņēmumiem vai ierobežojumiem, **piemēram, attiecībā** uz privātu kopēšanu un reprografēšanu. Daudzās dalībvalstīs kompensāciju par izmantošanu, uz kuru attiecas šādi izņēmumi, dala autori un izdevēji. Lai ņemtu vērā šo situāciju un uzlabotu juridisko noteiktību visām iesaistītajām personām, būtu jāatļauj dalībvalstīm nodrošināt līdzvērtīgu kompensācijas sadales sistēmu, ja šāda sistēma šajā dalībvalstī darbojās līdz 2015. gada 12. novembrim. Šādas kompensācijas sadali starp autoriem un izdevējiem varētu noteikt to mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas iekšējās izplatīšanas noteikumos, kuras rīkojas autoru un izdevēju vārdā, vai to varētu noteikt dalībvalstīs tiesību aktos saskaņā ar līdzvērtīgu sistēmu, kas šajā dalībvalstī darbojās līdz 2015. gada 12. novembrim. Šis noteikums neskar dalībvalstu kārtību attiecībā uz publiskām patapināšanas tiesībām, tiesību pārvaldību, kas nav balstīta uz autortiesību izņēmumiem vai ierobežojumiem, piemēram, paplašinātas kolektīvās licencēšanas sistēmām, vai attiecībā uz atlīdzības tiesībām, pamatojoties uz valsts tiesību aktiem.

Grozījums Nr. 39

Direktīvas priekšlikums

36.a apsvērums (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(36a) Kultūras un radošajām nozarēm (CCI) ir īpaši būtiska nozīme Eiropas reindustrializācijā, tās veicina izaugsmi, un tām ir stratēģiska iespēja radīt netiešu inovāciju pārnesi uz citām rūpniecības nozarēm. Turklāt CCI ir inovāciju un attīstības virzītājspēks IKT jomā Eiropā. Kultūras un radošās nozares Eiropā nodrošina vairāk nekā 12 miljonus pilnas slodzes darbvieta, un tās veido 7,5 % Savienības darbaspēka, radot IKP pievienoto vērtību aptuveni 509 miljardu EUR apmērā (5,3 % ES kopējās BPV). Autortiesību un blakustiesību aizsardzība ir galvenais CCI ienākumu avots.

Grozījums Nr. 40 un 215 rev

Direktīvas priekšlikums

37. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(37) Pēdējos gados tiešsaistes satura tirgus funkcionēšana kļuvusi sarežģītāka. Uzplaukuši un par galvenajiem tiešsaistes satura piekļuves avotiem ir kļuvuši tiešsaistes pakalpojumi, kas paver piekļuvi ar autortiesībām aizsargātam saturam, kuru to lietotāji augšupielādējuši bez tiesību īpašnieku iesaistes. Tas ietekmē tiesību īpašnieku iespējas noteikt, vai un ar kādiem nosacījumiem viņu darbi un citi tiesību objekti tiek izmantoti, kā arī viņu iespējas par to saņemt atbilstīgu atlīdzību.

(37) Pēdējos gados tiešsaistes satura tirgus funkcionēšana kļuvusi sarežģītāka. Uzplaukuši un par galvenajiem tiešsaistes satura piekļuves avotiem ir kļuvuši tiešsaistes pakalpojumi, kas paver piekļuvi ar autortiesībām aizsargātam saturam, kuru to lietotāji augšupielādējuši bez tiesību īpašnieku iesaistes. **Tiešsaistes pakalpojumi ir līdzekļi, ar kuriem nodrošina plašāku piekļuvi kultūras un radošajiem darbiem un piedāvā lielas iespējas kultūras un radošajām nozarēm jaunu uzņēmējdarbības modeļu attīstīšanā. Tomēr, lai gan tie pieļauj**

daudzveidību un atvieglo satura pieejamību, tie rada arī problēmas, ja ar autortiesībām aizsargāts saturs tiek augšupielādēts bez tiesību īpašnieku iepriekšējas atļaujas. Tas ietekmē tiesību īpašnieku iespējas noteikt, vai un ar kādiem nosacījumiem viņu darbi un citi tiesību objekti tiek izmantoti, kā arī viņu iespējas par to saņemt atbilstīgu atlīdzību, jo daži lietotāja augšupielādēta satura pakalpojumi nenodrošina iespēju slēgt licencēšanas nolīgumus, pamatojoties uz to, ka uz tiem attiecoties Direktīvā 2000/31/EK paredzētais "drošības zonas" atbrīvojums.

Grozījums Nr. 143

Direktīvas priekšlikums 37.a apsvērums (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(37a) Daži informācijas sabiedrības pakalpojumi parastā lietojuma ietvaros nodrošina publisku piekļuvi ar autortiesībām aizsargātam saturam vai citiem tiesību objektiem, ko augšupielādējuši to lietotāji. Tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzēja definīcija saskaņā ar šo direktīvu attiecas uz informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzējiem, kuriem viens no galvenajiem mērķiem ir saglabāt un nodrošināt publisku piekļuvi vai straumēšanu ievērojamam daudzumam autortiesību aizsargāta satura, ko ir augšupielādējuši / darījuši pieejamu tā lietotāji, un kuri optimizē saturu un peļņas nolūkā to reklamē, cita starpā ar augšupielādēto darbu vai citu tiesību objektu izstādīšanu, iezīmēšanu, organizēšanu un to secības noteikšanu neatkarīgi no to izmantotajiem līdzekļiem, un tādējādi darbojas aktīvā veidā. Līdz ar

to tie nevar izmantot Direktīvas 2000/31/EK 14. pantā paredzēto atbrīvojumu no atbildības. Tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzēju definīcija saskaņā ar šo direktīvu neattiecas uz mikrouzņēmumiem un mazajiem uzņēmumiem Komisijas Ieteikuma 2003/361/EK pielikuma I sadaļas izpratnē un pakalpojumu sniedzējiem, kas darbojas nekomerciālā nolūkā, piemēram, piedāvājot tiešsaistes enciklopēdijas, un tiešsaistes pakalpojumu sniedzējiem, ja saturs tiek augšupielādēts ar visu attiecīgo tiesību īpašnieku, piemēram, izglītības vai zinātnisko repozitoriju, atļauju. Tādu individuālai lietošanai paredzētu mākoņdatošanas pakalpojumu, kuri nav tieši publiski pieejami, sniedzēji, atvērtā pirmkoda programmatūras izstrādes platformas un tiešsaistes tirdzniecības vietas, kuru pamatdarbība ir fizisku preču mazumtirdzniecība tiešsaistē, nebūtu uzskatāmi par tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzējiem šīs direktīvas izpratnē.

Grozījums Nr. 144, 145 un 146

Direktīvas priekšlikums

38. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts

(38) *Ja informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzēji glabā ar autortiesībām aizsargātus darbus vai citus tiesību objektus vai dara tos publiski pieklūstamus, tādējādi nodrošinot vairs ne tikai fizisku infrastruktūru vien un veicot publiskošanas aktu, tiem ir pienākums ar tiesību īpašniekiem slēgt licencēšanas*

Grozījums

(38) *Tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzēji īsteno saziņu ar sabiedrību un līdz ar to ir atbildīgi par to nodrošināto saturu, tāpēc tiem būtu jānoslēdz taisnīgi un atbilstīgi licencēšanas nolīgumi ar tiesību īpašniekiem. Ja licencēšanas nolīgumi ir noslēgti, tiem būtu tādā pašā mērā un*

nolīgumus, ja vien uz tiem neattiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/31/EK 14. pantā paredzētais atbrīvojums no atbildības.

apjomā jāattiecas arī uz lietotāju atbildību, kad tie darbojas nekomerciālā nolūkā. Saskaņā ar 11. panta 2.a punktu tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzēju atbildība, kas paredzēta 13. pantā, neattiecas uz hipersaites ievietošanu preses izdevumu gadījumā. Digitālajā pasaulē būtisks ir ieinteresēto personu dialogs. Tām būtu jānosaka paraugprakse, lai nodrošinātu licencēšanas nolīgumu darbību un tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzēju un tiesību īpašnieku sadarbību. Minētajā paraugpraksē būtu jāņem vērā autortiesībām neatbilstoša satura apmērs pakalpojumā.

Attiecībā uz 14. pantu nepieciešams verificēt, vai pakalpojumu sniedzējam ir aktīva loma, tostarp vai tas optimizē augšupielādēto darbu vai citu tiesību aktu pasniegšanu vai tos reklamē, neatkarīgi no tā, kāda veida līdzekļus šīm darbībām izmanto.

Lai nodrošinātu jebkāda licencēšanas nolīguma funkcionēšanu, informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzējiem, kas lielā apjomā glabā un sabiedrībai pieklūstamus dara ar autortiesībām aizsargātus darbus vai citus to lietotāju augšupielādētus tiesību objektus, būtu jāveic atbilstīgi un samērīgi pasākumi, kas nodrošinātu darbu vai citu tiesību objektu aizsardzību, piemēram, jāievieš produktīvas tehnoloģijas. Šādam pienākumam vajadzētu būt spēcīgam arī, ja informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzēji ir tiesīgi uz Direktīvas 2000/31/EK 14. pantā paredzēto atbrīvojumu no atbildības.

³⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 8. jūnija Direktīva 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (OV L 178, 17.7.2000., 1.–16. lpp.).

Grozījums Nr. 147

Direktīvas priekšlikums

39. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts

(39) *Satura pazīšanas tehnoloģiju un tamlīdzīgu tehnoloģiju funkcionēšanā nepieciešams, lai informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzēji, kas lielā apjomā glabā un sabiedrībai pieklūstamus dara ar autortiesībām aizsargātus darbus vai citus to lietotāju augšupielādētus tiesību objektus, sadarbotos ar tiesību īpašniekiem. Šādos gadījumos tiesību īpašniekiem būtu jāsniedz dati, kas nepieciešami, lai pakalpojumu sniedzēji varētu identificēt īpašniekiem piederošu saturu, un vajadzētu būt tā, ka tiesību īpašniekiem ir pārredzamas pakalpojumos izmantotās tehnoloģijas, lai būtu iespējams novērtēt to lietderību. Konkrētāk, pakalpojumu sniedzējiem būtu tiesību īpašnieki jāinformē par to, kāda veida tehnoloģijas tiek izmantotas, kādā veidā tās tiek ekspluatētas un kāds ir to gadījumu īpatsvars, kuros tiesību īpašnieku saturs tiek veiksmīgi atpazīts. Šīm tehnoloģijām būtu arī tiesību īpašniekiem jānodod iespēja, ka viņi no informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzējiem var saņemt informāciju par to, kā tiek izmantots viņiem piederošs saturs, ko reglamentē kāds nolīgums.*

Grozījums

(39) *Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka gadījumos, kad tiesību īpašnieki nevēlas noslēgt licencēšanas nolīgumus, tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzējiem un tiesību īpašniekiem ir godprātīgi jāsadarbojas, lai nodrošinātu, ka pakalpojumos nav neatļauti pieejami aizsargāti darbi vai citi tiesību objekti. Tiešsaistes satura pakalpojumu sniedzēju un tiesību īpašnieku sadarbības rezultātā nedrīkstētu tikt liegta pieeja tādiem darbiem vai citiem aizsargātiem tiesību objektiem, kas nepārkāpj autortiesības, tostarp tādiem, uz kuriem attiecas autortiesību izņēmums vai ierobežojums.*

Grozījums Nr. 148

Direktīvas priekšlikums

39.a apsvērums (jauns)

(39a) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka 1. punktā minētie tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzēji ievieš efektīvus un ātrus sūdzību un kompensāciju mehānismus, kas lietotājiem ir pieejami gadījumos, kad 2.a punktā minētās sadarbības rezultātā nepamatoti tiek izņemts to ievietots saturs. Visas sūdzības, kas iesniegtas, izmantojot šādus mehānismus, būtu jāizskata bez liekas kavēšanās. Tiesību īpašniekiem būtu argumentēti jāpamato savi lēmumi, lai izvairītos no patvaļīgas sūdzību noraidīšanas. Turklāt saskaņā ar Direktīvu 95/46/EK, Direktīvu 2002/58/EK un Vispārīgo datu aizsardzības regulu šai sadarbībai nevajadzētu novest pie tā, ka tiek identificēti atsevišķi lietotāji vai tiek apstrādāti viņu personas dati. Dalībvalstīm būtu arī jānodrošina, ka lietotājiem ir pieejama neatkarīga strīdu izšķiršanas struktūra, kā arī tiesa vai cita attiecīga tiesu iestāde, kurā pieprasīt autortiesību noteikumu izņēmuma vai ierobežojuma izmantošanu.

Grozījums Nr. 149

Direktīvas priekšlikums 39.b apsvērums (jauns)

(39b) Iespējami drīz pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā Komisijai un dalībvalstīm būtu jārīko ieinteresēto personu dialogi, lai saskaņotu un noteiktu paraugprakses. Tām būtu jāpublicē vadlīnijas, kas nodrošinātu licencēšanas nolīgumu

darbību, un vadlīnijas par tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzēju un tiesību īpašnieku sadarbību attiecībā uz šajā direktīvā aplūkoto darbu un citu tiesību objektu izmantošanu. Nosakot paraugprakses, īpaši būtu jāņem vērā pamattiesības un izņēmumu un ierobežojumu izmantošana. Īpaši būtu arī jāraugās, ka slogs uz MVU neklūst pārmērīgs un ka netiek pieļauta automātiska satura bloķēšana.

Grozījums Nr. 44 un 219

Direktīvas priekšlikums

39.c apsvērums (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(39c) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka pastāv starpposma mehānisms, kas sniedz iespēju pakalpojumu sniedzējiem un tiesību īpašniekiem rast miermīlīgu risinājumu jebkurā strīdā, kas radies sakarā ar viņu sadarbības līgumu nosacījumiem. Šajā nolūkā dalībvalstīm būtu jāizraugās neitrāla institūcija, kurai ir visa būtiskā kompetence un pieredze, kas vajadzīga, lai palīdzētu strīdā iesaistītajām pusēm izšķirt strīdu.

Grozījums Nr. 46

Direktīvas priekšlikums

39.d apsvērums (jauns)

(39d) Principā tiesību īpašniekiem būtu vienmēr jāsaņem taisnīga un pienācīga atlīdzība. Autoriem un izpildītājiem, kuri ir noslēguši līgumus ar tādiem starpniekiem kā ierakstu kompānijas un producenti, būtu no tiem jāsaņem taisnīga un pienācīga atlīdzība uz atsevišķu līgumu un/vai koplīgumu vai kolektīvā pārvaldījuma līgumu pamata vai balstoties uz noteikumiem, kam ir līdzīga ietekme, piemēram, kopīgiem noteikumiem par atlīdzību. Šī atlīdzība par katru izmantošanas veidu, tostarp izmantošanu tiešsaistē, būtu nepārprotami jānorāda attiecīgajos līgumos. Dalībvalstīm būtu jāizskata katras nozares specifika, un tām vajadzētu ļaut paredzēt, ka atlīdzība ir uzskatāma par taisnīgu un pienācīgu, ja tā ir noteikta saskaņā ar koplīgumu vai kopīgu vienošanos par atlīdzību.

Grozījums Nr. 47

Direktīvas priekšlikums

40. apsvērums

(40) Noteiktiem tiesību īpašniekiem, piemēram, autoriem un izpildītājiem, ir vajadzīga informācija, kā novērtēt atbilstoši Savienības tiesībām saskaņoto tiesību ekonomisko vērtību. Jo īpaši tā ir gadījumos, kur šādi tiesību īpašnieki par atlīdzību piešķir licenci vai nodod kādam citam tiesības. Kad autori un izpildītāji

(40) Noteiktiem tiesību īpašniekiem, piemēram, autoriem un izpildītājiem, ir vajadzīga informācija, kā novērtēt atbilstoši Savienības tiesībām saskaņoto tiesību ekonomisko vērtību. Jo īpaši tā ir gadījumos, kur šādi tiesību īpašnieki par atlīdzību piešķir licenci vai nodod kādam citam tiesības. Kad autori un izpildītāji

piešķir licenci vai nodod tiesības kādam citam, viņu līgumiskais stāvoklis parasti ir vājāks, tāpēc viņiem vajag informāciju, ar kuras palīdzību novērtēt savu tiesību turpmāko ekonomisko vērtību salīdzinājumā ar atlīdzību, kas saņemta par licenci vai tiesību nodošanu, taču bieži vien viņi saskaras ar nepārredzamību. Tāpēc autoru un izpildītāju atlīdzību reglamentējošās sistēmas pārredzamības un līdzsvara labad ir svarīgi, lai autoru un izpildītāju līgumpartneri vai to tiesību pārņēmēji dalītos ar **pietiekamu** informāciju.

piešķir licenci vai nodod tiesības kādam citam, viņu līgumiskais stāvoklis parasti ir vājāks, tāpēc viņiem vajag informāciju, ar kuras palīdzību novērtēt savu tiesību turpmāko ekonomisko vērtību salīdzinājumā ar atlīdzību, kas saņemta par licenci vai tiesību nodošanu, taču bieži vien viņi saskaras ar nepārredzamību. Tāpēc autoru un izpildītāju atlīdzību reglamentējošās sistēmas pārredzamības un līdzsvara labad ir svarīgi, lai autoru un izpildītāju līgumpartneri vai to tiesību pārņēmēji dalītos ar **visaptverošu un relevantu** informāciju. **Informācijai, ko autoriem un izpildītājiem ir tiesības sagaidīt, vajadzētu būt samērīgai, un tai būtu jāapraksta visi izmantošanas veidi, gūtie tiešie un netiešie ieņēmumi, tostarp ieņēmumi no tirdzniecības, un pienākošā atlīdzība. Informācijai par izmantojumu vajadzētu ietvert arī informāciju par jebkura turpmāka licences vai tiesību saņēmēja identitāti. Tomēr pārredzamības pienākumu vajadzētu piemērot tikai tad, ja tas attiecas uz tiesībām, kas saistītas ar autortiesībām.**

Grozījums Nr. 48

Direktīvas priekšlikums

42. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts

(42) Daži līgumi par Savienības līmenī saskaņotu tiesību izmantošanu ir ilglaika līgumi un autoriem un izpildītājiem dod maz iespēju ar līgumpartneriem vai to tiesību pārņēmējiem vienoties par jauniem nosacījumiem. Tāpēc, neskarot tiesības, ko dalībvalstīs piemēro līgumiem, vajadzētu būt atlīdzības koriģēšanas mehānismam,

Grozījums

(42) Daži līgumi par Savienības līmenī saskaņotu tiesību izmantošanu ir ilglaika līgumi un autoriem un izpildītājiem dod maz iespēju ar līgumpartneriem vai to tiesību pārņēmējiem vienoties par jauniem nosacījumiem. Tāpēc, neskarot tiesības, ko dalībvalstīs piemēro līgumiem, vajadzētu būt atlīdzības koriģēšanas mehānismam,

kas paredzēts gadījumiem, kur saskaņā ar licenci vai tiesību nodošanu sākotnēji salīgtā atlīdzība salīdzinājumā ar attiecīgajiem ieņēmumiem un labumu, kas gūts no darba izmantošanas vai izpildījuma fiksēšanas, ir nesamērīgi maza, arī šis direktīvas nodrošinātās pārredzamības gaismā. Stāvokļa novērtēšanā būtu jāņem vērā katra gadījuma specifiskie apstākļi, kā arī dažāda satura nozaru īpatnības un prakse. Ja puses par atlīdzības koriģēšanu nevienojas, autoram vai izpildītājam vajadzētu būt **tiesīgam** iesniegt prasījumu tiesā vai citā kompetentā iestādē.

kas paredzēts gadījumiem, kur saskaņā ar licenci vai tiesību nodošanu sākotnēji salīgtā atlīdzība salīdzinājumā ar attiecīgajiem **tiešajiem un netiešajiem** ieņēmumiem un labumu, kas gūts no darba izmantošanas vai izpildījuma fiksēšanas, ir nesamērīgi maza, arī šis direktīvas nodrošinātās pārredzamības gaismā. Stāvokļa novērtēšanā būtu jāņem vērā katra gadījuma specifiskie apstākļi, kā arī dažāda satura nozaru īpatnības un prakse, **kā arī darba veids un autora vai izpildītāja ieguldījums darbā. Šādu līguma koriģēšanas pieprasījumu var izteikt arī organizācija, kas autora vai izpildītāja vārdā viņu pārstāv, izņemot gadījumos, kad pieprasījums kaitētu autora vai izpildītāja interesēm.** Ja puses par atlīdzības koriģēšanu nevienojas, autoram vai izpildītājam **vai viņa izraudzītai viņu pārstāvošajai organizācijai pēc autora vai izpildītāja pieprasījuma** vajadzētu būt **tiesīgai** iesniegt prasījumu tiesā vai citā kompetentā iestādē.

Grozījums Nr. 49

Direktīvas priekšlikums

43. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts

(43) Autori un izpildītāji bieži vien nevēlas savas tiesības piemērot pret līguma partneriem tiesā vai tribunālā. Tāpēc dalībvalstīm būtu jāparedz alternatīva strīdu izšķiršanas procedūra, kurā tiek izskatītas prasības, kas saistītas ar pienākumu ievērot caurredzamību un ar līguma koriģēšanas mehānismu.

Grozījums

(43) Autori un izpildītāji bieži vien nevēlas savas tiesības piemērot pret līguma partneriem tiesā vai tribunālā. Tāpēc dalībvalstīm būtu jāparedz alternatīva strīdu izšķiršanas procedūra, kurā tiek izskatītas prasības, kas saistītas ar pienākumu ievērot caurredzamību un ar līguma koriģēšanas mehānismu. **Autorus un izpildītājus pārstāvošajām organizācijām, tostarp kolektīvā**

pārvaldījuma organizācijām un arodbiedrībām, vajadzētu spēt pēc autoru vai izpildītāju lūguma ierosināt šādas procedūras. Informācijai par procedūras ierosinātāju būtu jāpaliek neizpaustai.

Grozījums Nr. 50

Direktīvas priekšlikums

43.a apsvērums (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(43a) Ja autori un izpildītāji licencē vai nodod savas tiesības, viņi sagaida, ka viņu darbs vai izpildījums tiks izmantots. Tomēr gadās arī, ka darbi vai izpildījumi, kas ir licencēti vai tiesības uz kuriem ir nodotas, nemaz netiek izmantoti. Ja ir nodotas ekskluzīvas tiesības uz darbu, autori un izpildītāji nevar vērsties pie cita partnera nolūkā ļaut izmantot savu darbu. Šādā gadījumā un pēc tam, kad ir pagājis saprātīgs laikposms, autoriem un izpildītājiem vajadzētu būt tiesībām uz atsaukšanu, kas viņiem ļautu nodot vai licencēt savas tiesības citai personai. Atsaukšanai vajadzētu būt iespējamai arī gadījumos, kad tiesību vai licences saņēmējs nav pildījis savu ziņošanas/pārredzamības pienākumu, kas paredzēts šīs direktīvas 14. pantā. Atsaukšanu vajadzētu apsvērt tikai tad, kad ir izpildīti visi pārējie strīdu alternatīvas izšķiršanas posmi, jo īpaši saistībā ar ziņošanu. Tā kā darbu izmantošana atkarībā no nozares var atšķirties, valstu līmenī varētu paredzēt īpašas normas, lai ņemtu vērā nozaru, piemēram audiovizuālās nozares, specifiku, vai darbu specifiku un paredzamos izmantošanas laikposmus,

galvenokārt paredzot termiņus, kuriem iestājoties var izmantot atsaukšanas tiesības. Lai izvairītos no pārkāpumiem un ņemtu vērā, ka ir nepieciešams zināms laiks, pirms darbu var reāli sākt izmantot, autoriem un izpildītājiem vajadzētu spēt izmantot atsaukšanas tiesības tikai pēc tam, kad pagājis noteikts laiks pēc licences vai tiesību nodošanas līguma noslēgšanas. Atsaukšanas tiesību izmantošanu gadījumos, kad ir iesaistīti vairāki autori vai izpildītāji, vajadzētu reglamentēt valsts tiesību aktiem, ņemot vērā atsevišķo autoru vai izpildītāju ieguldījuma salīdzinošo nozīmīgumu.

Grozījums Nr. 51

Direktīvas priekšlikums

43.b apsvērums (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(43b) Lai atbalstītu šīs direktīvas attiecīgo noteikumu rezultātīvu piemērošanu dalībvalstīs, Komisijai, sadarbojoties ar dalībvalstīm, vajadzētu sekmēt labākās prakses apmaiņu un veicināt dialogu Savienības līmenī.

Grozījums Nr. 52

Direktīvas priekšlikums

46. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(46) Jebkādā personas datu apstrādē saskaņā ar šo direktīvu būtu jārespektē pamattiesības, arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. un 8. pantā

(46) Jebkādā personas datu apstrādē saskaņā ar šo direktīvu būtu jārespektē pamattiesības, arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. un 8. pantā

paredzētās tiesības uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību un tiesības uz personas datu aizsardzību, un tai jānotiek atbilstīgi *Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai (95/46/EK)³⁵ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2002/58/EK³⁶*.

paredzētās tiesības uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību un tiesības uz personas datu aizsardzību, un tai jānotiek atbilstīgi *Regulai (ES) 2016/679 un Direktīvai 2002/58/EK. Būtu jāievēro Vispārīgās datu aizsardzības regulas noteikumi, tostarp “tiesības tikt aizmirstam”*.

Grozījums Nr. 53

Direktīvas priekšlikums

46.a apsvērums (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(46a) Ir svarīgi uzsvērt anonimitātes nozīmību personas datu apstrādē komerciālos nolūkos. Turklāt būtu jāveicina izvēle nekopīgot lietošanu “pēc noklusējuma” attiecībā uz personas datiem, ja vienlaikus izmanto tiešsaistes platformas saskarnes.

Grozījums Nr. 54 un 238

Direktīvas priekšlikums

1. pants

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

1. pants

1. pants

Priekšmets un darbības joma

Priekšmets un darbības joma

1. Šī direktīva nosaka noteikumus, kuru mērķis ir tālāk saskaņot Savienības tiesības, ko iekšējā tirgus satvarā piemēro autortiesībām un blakustiesībām, jo īpaši ņemot vērā aizsargāta satura digitālu

1. Šī direktīva nosaka noteikumus, kuru mērķis ir tālāk saskaņot Savienības tiesības, ko iekšējā tirgus satvarā piemēro autortiesībām un blakustiesībām, jo īpaši ņemot vērā aizsargāta satura digitālu

izmantošanu un pārrobežu izmantošanu. Tā nosaka arī noteikumus par izņēmumiem un ierobežojumiem, par licenču atvieglojumiem, kā arī noteikumus, kuru nolūks ir nodrošināt darbu un citu tiesību objektu izmantošanai labi funkcionējošu tirgu.

2. Izņemot 6. pantā minētos gadījumus, šī direktīva neskar un nekādi neietekmē spēkā esošos noteikumus, kas noteikti ar šajā jomā patlaban spēkā esošajām direktīvām, jo īpaši Direktīvām 96/9/EK, 2001/29/EK, 2006/115/EK, 2009/24/EK, 2012/28/ES un 2014/26/ES.

izmantošanu un pārrobežu izmantošanu. Tā nosaka arī noteikumus par izņēmumiem un ierobežojumiem, par licenču atvieglojumiem, kā arī noteikumus, kuru nolūks ir nodrošināt darbu un citu tiesību objektu izmantošanai labi funkcionējošu tirgu.

2. Izņemot 6. pantā minētos gadījumus, šī direktīva neskar un nekādi neietekmē spēkā esošos noteikumus, kas noteikti ar šajā jomā patlaban spēkā esošajām direktīvām, jo īpaši Direktīvām 96/9/EK, **2000/31/EK**, 2001/29/EK, 2006/115/EK, 2009/24/EK, 2012/28/ES un 2014/26/ES.

Grozījums Nr. 55

Direktīvas priekšlikums

2. pants – 1. daļa – 1. punkts – ievaddaļa

Komisijas ierosinātais teksts

(1) "pētniecības organizācija" ir universitāte, pētniecības institūts vai jebkāda cita organizācija, kuras galvenais mērķis ir veikt zinātnisku pētniecību vai veikt zinātnisku pētniecību un sniegt izglītības pakalpojumus:

Grozījums

(1) "pētniecības organizācija" ir universitāte, **tostarp tās bibliotēkas**, pētniecības institūts vai jebkāda cita organizācija, kuras galvenais mērķis ir veikt zinātnisku pētniecību vai veikt zinātnisku pētniecību un sniegt izglītības pakalpojumus:

Grozījums Nr. 57

Direktīvas priekšlikums

2. pants – 1. daļa – 1. punkts – 2. daļa

Komisijas ierosinātais teksts

tādā veidā, lai zinātniskajā pētniecībā iegūtajiem rezultātiem nevarētu preferenciāli piekļūt uzņēmums, kam uz šādu organizāciju ir **izšķiroša** ietekme;

Grozījums

tādā veidā, lai zinātniskajā pētniecībā iegūtajiem rezultātiem nevarētu preferenciāli piekļūt uzņēmums, kam uz šādu organizāciju ir **nozīmīga** ietekme;

Grozījums Nr. 58

Direktīvas priekšlikums

2. pants – 1. daļa – 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

(2) "tekstizrace un datizrace" ir jebkāds automatizēts analītisks paņēmieni, **kura nolūks ir** digitālā formā **analizēt tekstu** un **datus**, lai iegūtu **tādu informāciju kā modeļi**, tendences un korelācijas;

Grozījums

(2) "tekstizrace un datizrace" ir jebkāds automatizēts analītisks paņēmieni, **ar kuru** digitālā formā **tiek analizēti darbi un citi tiesību objekti**, lai iegūtu **informāciju, tostarp — bet ne tikai — modeļus**, tendences un korelācijas;

Grozījums Nr. 59

Direktīvas priekšlikums

2. pants – 1. daļa – 4. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

(4) "preses izdevums" ir fiksēts žurnālistiskas dabas literāru darbu sakopojums, kurā var ietilpt arī citi darbi vai tiesību objekti un kurš ir atsevišķs vienums periodiskā vai regulāri atjauninātā izdevumā ar vienu nosaukumu, piemēram, laikrakstā vai vispārīgu vai speciālu interešu žurnālā, kura nolūks ir sniegt ar jaunumiem vai citām tēmām saistītu informāciju un kurš ar kāda pakalpojumu sniedzēja iniciatīvu, uz tā redakcionālo atbildību un tā kontrolē ir publicēts jebkādā datnesī.

Grozījums

(4) "preses izdevums" ir **izdevēju vai ziņu aģentūru** fiksēts žurnālistiskas dabas literāru darbu sakopojums, kurā var ietilpt arī citi darbi vai tiesību objekti un kurš ir atsevišķs vienums periodiskā vai regulāri atjauninātā izdevumā ar vienu nosaukumu, piemēram, laikrakstā vai vispārīgu vai speciālu interešu žurnālā, kura nolūks ir sniegt ar jaunumiem vai citām tēmām saistītu informāciju un kurš ar kāda pakalpojumu sniedzēja iniciatīvu, uz tā redakcionālo atbildību un tā kontrolē ir publicēts jebkādā datnesī. **Šī definīcija nebūtu jāattiecina uz tādiem zinātniskā vai akadēmiskā nolūkā publicētiem periodiskiem izdevumiem kā zinātniski žurnāli;**

Grozījums Nr. 60

Direktīvas priekšlikums

2. pants – 1. daļa – 4.a punkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(4a) “darbs, ko vairs netirgo”, ir:

(a) viss darbs vai cits tiesību objekts visos tā izdevumos un izpausmēs, kas vairs nav pieejams sabiedrībai parastajā tirdzniecības apritē kādā dalībvalstī;
(b) darbs vai cits tiesību objekts, kas nekad nav ticis tirgots kādā dalībvalstī, izņemot gadījumus, kad no lietas apstākļiem ir acīmredzams, ka tā autors ir paudis iebildumus par tā darīšanu pieejamu sabiedrībai;

Grozījums Nr. 150

Direktīvas priekšlikums

2. pants – 1. daļa – 4.b punkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(4.b) "tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzējs" ir informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzējs, kura viens no galvenajiem mērķiem (un kura īstenošanu pakalpojums optimizē un peļņas nolūkā reklamē) ir saglabāt un nodrošināt publisku piekļuvi ievērojamam daudzumam ar autortiesībām aizsargātu darbu vai citu aizsargātu tiesību objektu, ko ir augšupielādējuši tā lietotāji. Par tiešsaistes satura kopīgošanas

pakalpojumu sniedzējiem šīs direktīvas izpratnē neuzskata mikrouzņēmumus un mazos uzņēmumus Komisijas Ieteikuma 2003/361/EK pielikuma I sadaļas izpratnē, kā arī pakalpojumu sniedzējus, kas darbojas nekomerciālā nolūkā, piemēram, piedāvājot tiešsaistes enciklopēdijas, un tiešsaistes pakalpojumu sniedzējus, ja saturs tiek augšupielādēts ar visu attiecīgo tiesību īpašnieku, piemēram, izglītības vai zinātnisko repozitoriju, atļauju. Tādu individuālai lietošanai paredzētu mākoņdatošanas pakalpojumu, kuri nav tieši publiski pieejami, sniedzēji, atvērtā pirmkoda programmatūras izstrādes platformas un tiešsaistes tirdzniecības vietas, kuru pamatdarbība ir fizisku preču mazumtirdzniecība tiešsaistē, nebūtu uzskatāmi par tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzējiem šīs direktīvas izpratnē.

Grozījums Nr. 62

Direktīvas priekšlikums

2. pants – 1. daļa – 4.c punkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(4c) "informācijas sabiedrības pakalpojums" ir pakalpojums Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/1535^{1a} 1. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē;

Eiropas Parlamenta un Padomes 2015. gada 9. septembra Direktīva (ES) 2015/1535, ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko noteikumu un Informācijas sabiedrības pakalpojumu

Grozījums Nr. 63

Direktīvas priekšlikums

2. pants – 1. daļa – 4.d punkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(4d) "automatizēts pakalpojums, ar ko izveido atsauces uz attēliem" ir jebkurš tiešsaistes pakalpojums, kas reproducē vai indeksēšanas un atsauču sniegšanas nolūkā dara publiski pieejamus grafikas vai mākslas darbus vai fotogrāfijas darbus, kurus automātiski savācis tiešsaistes pakalpojums, kas ir trešā puse.

Grozījums Nr. 64

Direktīvas priekšlikums

3. pants

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

3. pants

3. pants

Tekstizrace un datizrace

Tekstizrace un datizrace

1. Attiecībā uz Direktīvas 2001/29/EK 2. pantā, Direktīvas 96/9/EK 5. panta a) **punktā** un 7. panta 1. punktā un šīs direktīvas 11. panta 1. punktā paredzētajām tiesībām dalībvalstis nosaka izņēmumu, kas attiecas uz reproducēšanu un ekstrahēšanu, **kuru pētniecības**

1. Attiecībā uz Direktīvas 2001/29/EK 2. pantā, Direktīvas 96/9/EK 5. panta a) **punktā** un 7. panta 1. punktā un šīs direktīvas 11. panta 1. punktā paredzētajām tiesībām dalībvalstis nosaka izņēmumu, kas attiecas uz **tādu darbu vai citu tiesību objektu** reproducēšanu un ekstrahēšanu **no**

organizācijas veikušas, lai izdarītu tekstizraci un datizraci darbos vai citos tiesību objektos, kas tiem ir likumīgi piekļūstami zinātniskas pētniecības vajadzībām.

2. Nevar likt pildīt līgumiskus noteikumus, kas ir pretrunā 1. punktā noteiktajam izņēmumam.
3. Tiesību īpašniekiem atļauj veikt pasākumus, kas darbus vai citus tiesību objektus mitinošajiem tīkliem un datubāzēm nodrošina drošību un integritāti. Šādi pasākumi nepārsniedz minētā mērķa sasniegšanai vajadzīgo.
4. Dalībvalstis *tiesību īpašniekus un pētniecības organizācijas rosina* attiecībā uz *3. pantā minēto pasākumu piemērošanu definēt* tādas *labās prakses, par kurām panākta kopīga vienošanās.*

tādiem darbiem vai citiem tiesību objektiem tekstizraces un datizraces veikšanas nolūkā, attiecībā uz kuriem pētniecības organizācijām ir likumīga piekļuve šādu organizāciju veiktas zinātniskas pētniecības vajadzībām.
Dalībvalstis nodrošina, ka šajā pantā paredzēto izņēmumu var attiecināt arī uz izglītības iestādēm un kultūras mantojuma iestādēm, kuras 2. panta 1. punkta a) apakšpunkta vai 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē veic zinātniskus pētījumus tādā veidā, ka minēto zinātnisko pētījumu rezultātiem nevar prioritāri piekļūt uzņēmumi, kam ir izšķiroša ietekme uz šādām organizācijām.

1.a Reproducēšanas un ekstrahēšanas, ko veic tekstizraces un datizraces mērķiem, rezultātus glabā drošā veidā, piemēram, šim nolūkam izraudzītas uzticamas iestādes.

2. Nevar likt pildīt līgumiskus noteikumus, kas ir pretrunā 1. punktā noteiktajam izņēmumam.
3. Tiesību īpašniekiem atļauj veikt pasākumus, kas darbus vai citus tiesību objektus mitinošajiem tīkliem un datubāzēm nodrošina drošību un integritāti. Šādi pasākumi nepārsniedz minētā mērķa sasniegšanai vajadzīgo.
- 4 Dalībvalstis drīkst turpināt paredzēt izņēmumus attiecībā uz tekstizraci un datizraci saskaņā ar Direktīvas 2001/29/EK
5. panta 3. punkta a) apakšpunktu.

Grozījums Nr. 65

Direktīvas priekšlikums

3.a pants (jauns)

3.a pants

Neobligāts izņēmums vai ierobežojums attiecībā uz tekstizraci un datizraci

- 1. Neskarot šīs direktīvas 3. pantu, dalībvalstis var paredzēt izņēmumu vai ierobežojumu attiecībā uz tiesībām, kas paredzētas Direktīvas 2001/29/EK 2. pantā, Direktīvas 96/9/EK 5. panta a) punktā un 7. panta 1. punktā un šīs direktīvas 11. panta 1. punktā, saistībā ar tādu likumīgi pieejamu darbu un citu tiesību objektu reproducēšanu un ekstrahēšanu, kas ir tekstizraces vai datizraces procesa daļa, ar nosacījumu, ka tiesības izmantot tur minētos darbus un citus tiesību objektus, tostarp ar mašīnlasīšanas līdzekļiem, nav nepārprotami paturējuši attiecīgo tiesību īpašnieki.***
- 2. Saskaņā ar 1. punktu veiktu reproducēšanu un ekstrahēšanu neizmanto citiem nolūkiem kā vien tekstizracei un datizracei.***
- 3. Dalībvalstis drīkst turpināt paredzēt izņēmumus attiecībā uz tekstizraci un datizraci saskaņā ar Direktīvas 2001/29/EK 5. panta 3. punkta a) apakšpunktu.***

Grozījums Nr. 66

Direktīvas priekšlikums

4. pants

4. pants

Darbu un citu tiesību objektu izmantošana digitālā un pārrobežu izglītojošajā darbībā

1. Dalībvalstis paredz tādu Direktīvas 2001/29/EK 2. un 3. pantā, Direktīvas 96/9/EK 5. panta a) punktā un 7. panta 1. punktā, Direktīvas 2009/24/EK 4. panta 1. punktā un šīs direktīvas 11. panta 1. punktā paredzēto tiesību izņēmumus vai ierobežojumus, lai, ciktāl tas pamatojams ar īstenojamo nekomerciālo nolūku, būtu iespējama darbu un citu tiesību objektu digitāla izmantošana vienīgi mācīšanas ilustrēšanai, ja vien šāda izmantošana: (a) notiek kādas izglītības iestādes telpās vai drošā elektroniskā **tīklā**, kas **piekļūstams** tikai izglītības iestādes skolēniem vai studentiem un mācībspēkiem;

(b) notiek, norādot avotu, arī autora vārdu, ja vien tas nav neiespējami.

2. Dalībvalstis var noteikt, ka, ciktāl tirgū ir viegli **pieejamas pietiekamas** licences, kas piešķir atļauju attiecībā uz 1. punktā aprakstītajām darbībām, **atbilstoši 1. punktam** pieņemt izņēmumu nepiemēro vispār vai nepiemēro konkrēta veida darbiem vai citiem tiesību objektiem.

Dalībvalstis, kas izmanto pirmās daļas noteikumu, veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka 1. daļā atļauto darbību licences izglītības iestādēm ir pietiekami pieejamas un zināmas.

3. Tiek uzskatīts, ka šā panta kārtībā pieņemtajām valsts tiesību aktu normām atbilstoša, **drošos elektroniskajos tīklos** īsteno darbu un citu tiesību objektu izmantošana tikai mācību ilustrēšanai

4. pants

Darbu un citu tiesību objektu izmantošana digitālā un pārrobežu izglītojošajā darbībā

1. Dalībvalstis paredz tādu Direktīvas 2001/29/EK 2. un 3. pantā, Direktīvas 96/9/EK 5. panta a) punktā un 7. panta 1. punktā, Direktīvas 2009/24/EK 4. panta 1. punktā un šīs direktīvas 11. panta 1. punktā paredzēto tiesību izņēmumus vai ierobežojumus, lai, ciktāl tas pamatojams ar īstenojamo nekomerciālo nolūku, būtu iespējama darbu un citu tiesību objektu digitāla izmantošana vienīgi mācīšanas ilustrēšanai, ja vien šāda izmantošana: (a) notiek kādas izglītības iestādes telpās vai **jebkurā citā vietā, kur notiek mācības, par kurām ir atbildīga minētā izglītības iestāde**, vai drošā elektroniskā **vidē**, kas **piekļūstama** tikai izglītības iestādes skolēniem vai studentiem un mācībspēkiem;

(b) notiek, norādot avotu, arī autora vārdu, ja vien tas nav neiespējami **praktisku apsvērumu dēļ**.

2. Dalībvalstis var noteikt, ka, ciktāl tirgū ir viegli **pieejami un izglītības iestāžu vajadzībām un īpatnībām pielāgoti pietiekami** licences **līgumi**, kas piešķir atļauju attiecībā uz 1. punktā aprakstītajām darbībām, pieņemt izņēmumu nepiemēro vispār vai nepiemēro konkrēta veida darbiem vai citiem tiesību objektiem, **piemēram, galvenokārt izglītības tirgum paredzētiem materiāliem vai nofīm**.

Dalībvalstis, kas izmanto pirmās daļas noteikumu, veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka 1. daļā atļauto darbību licences izglītības iestādēm ir pietiekami pieejamas un zināmas.

3. Tiek uzskatīts, ka šā panta kārtībā pieņemtajām valsts tiesību aktu normām atbilstoša, **drošās elektroniskās vidēs** īsteno darbu un citu tiesību objektu izmantošana tikai mācību ilustrēšanai

notiek vienīgi dalībvalstī, kurā izglītības iestāde veic uzņēmējdarbību.

4. Par kaitējumu, kas tiesību īpašniekiem nodarīts, to darbus vai citus tiesību objektus izmantojot atbilstoši 1. punktam, dalībvalstis var paredzēt taisnīgu kompensāciju.

notiek vienīgi dalībvalstī, kurā izglītības iestāde veic uzņēmējdarbību.

4. Par kaitējumu, kas tiesību īpašniekiem nodarīts, to darbus vai citus tiesību objektus izmantojot atbilstoši 1. punktam, dalībvalstis var paredzēt taisnīgu kompensāciju.

4.a Neskarot 2. punktu, nevar likt pildīt līgumiskus noteikumus, kas ir pretrunā 1. punktā noteiktajam izņēmumam vai ierobežojumam. Dalībvalstis nodrošina, ka tiesību īpašniekiem ir tiesības piešķirt bezatlīdzības licences, atļaujot 1. punktā aprakstītās darbības, vispārīgi vai attiecībā uz konkrētiem darbu vai citu tiesību objektu veidiem, ko tie var izvēlēties.

Grozījums Nr. 67

Direktīvas priekšlikums

5. pants

Komisijas ierosinātais teksts

5. pants

Kultūras mantojuma saglabāšana

Dalībvalstis paredz Direktīvas 2001/29/EK 2. pantā, Direktīvas 96/9/EK 5. panta a) punktā un 7. panta 1. punktā, Direktīvas 2009/24/EK 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā un šīs Direktīvas 11. panta 1. punktā paredzēto tiesību izņēmumu, kas kultūras mantojuma iestādēm atļauj izgatavot jebkādu to kolekcijās pastāvīgi atrodošos darbu vai citu tiesību objektu kopijas jebkādā formā vai datnesī ar **vienīgo** mērķi šādus darbus vai citus tiesību objektus saglabāt un tādā apmērā, kā šādai saglabāšanai nepieciešams.

Grozījums

5. pants

Kultūras mantojuma saglabāšana

1. Dalībvalstis paredz Direktīvas 2001/29/EK 2. pantā, Direktīvas 96/9/EK 5. panta a) punktā un 7. panta 1. punktā, Direktīvas 2009/24/EK 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā un šīs direktīvas 11. panta 1. punktā paredzēto tiesību izņēmumu, kas kultūras mantojuma iestādēm atļauj izgatavot jebkādu to kolekcijās pastāvīgi atrodošos darbu vai citu tiesību objektu kopijas jebkādā formā vai datnesī ar mērķi šādus darbus vai citus tiesību objektus saglabāt un tādā apmērā, kā šādai saglabāšanai nepieciešams.

1.a Dalībvalstis nodrošina, ka uz materiālu, kas iegūts, reproducējot neaizsargātu materiālu, neattiecina autortiesības vai blakustiesības, ar nosacījumu, ka šāda reprodukcija ir oriģinālam atbilstoša un ir veikta oriģinālā materiāla saglabāšanas nolūkā.

1.b Nevar likt pildīt līgumiskus noteikumus, kas ir pretrunā 1. punktā noteiktajam izņēmumam.

Grozījums Nr. 68

Direktīvas priekšlikums

6. pants

Komisijas ierosinātais teksts

6. pants

Kopīgie noteikumi

Šajā sadaļā paredzētajiem izņēmumiem un ierobežojumam piemēro Direktīvas 2001/29/EK 5. panta 5. punktu un 6. panta 4. punkta pirmo, trešo un piekto daļu.

Grozījums

6. pants

Kopīgie noteikumi

- 1. Piekļuve saturam, uz ko attiecas kāds šajā direktīvā paredzēts izņēmums, nedod lietotājiem nekādas tiesības to izmantot atbilstīgi citam izņēmumam.**
- Šajā sadaļā paredzētajiem izņēmumiem un ierobežojumam piemēro Direktīvas 2001/29/EK 5. panta 5. punktu un 6. panta 4. punkta pirmo, trešo, **ceturto** un piekto daļu.

Grozījums Nr. 69

Direktīvas priekšlikums

7. pants

7. pants

7. pants

Kā vairs netirgotus darbus izmanto kultūras
mantojuma iestādes

Kā vairs netirgotus darbus izmanto kultūras
mantojuma iestādes

1. Dalībvalstis paredz, ka, ja kolektīvā pārvaldījuma organizācija ar kultūras mantojuma iestādi savu biedru vārdā nekomerciālos nolūkos noslēdz vienkāršu licenci par to, ka iestādes kolekcijā pastāvīgi atrodošos vairs netirgotus darbus vai citus tiesību objektus digitalizē, izplata, publisko vai dara pieejamus, šādu vienkāršu licenci var attiecināt vai var pieņemt, ka tā attiecas uz tiesību īpašniekiem, kuri ir tās pašas kategorijas tiesību īpašnieki kā licences tvērumā esošie tiesību īpašnieki, bet kurus kolektīvā pārvaldījuma organizācija nepārstāv, ar noteikumu, ka:

(a) kolektīvā pārvaldījuma organizācija, balstoties uz tiesību īpašnieku pilnvarojumu, attiecībā uz attiecīgās kategorijas darbiem vai citiem tiesību objektiem un ar licenci piešķirtajām tiesībām kopumā reprezentē tiesību īpašniekus;

(b) visiem tiesību īpašniekiem attiecībā uz licences noteikumiem ir garantēta vienlīdzīga attieksme;

(c) ikviens tiesību *turētājs* pret to, ka viņa darbus vai citus tiesību objektus uzskata par vairs netirgotiem, jebkurā brīdī var iebilst un licences piemērošanu uz saviem darbiem vai citiem tiesību objektiem neattiecināt.

1. Dalībvalstis paredz, ka, ja kolektīvā pārvaldījuma organizācija ar kultūras mantojuma iestādi savu biedru vārdā nekomerciālos nolūkos noslēdz vienkāršu licenci par to, ka iestādes kolekcijā pastāvīgi atrodošos vairs netirgotus darbus vai citus tiesību objektus digitalizē, izplata, publisko vai dara pieejamus, šādu vienkāršu licenci var attiecināt vai var pieņemt, ka tā attiecas uz tiesību īpašniekiem, kuri ir tās pašas kategorijas tiesību īpašnieki kā licences tvērumā esošie tiesību īpašnieki, bet kurus kolektīvā pārvaldījuma organizācija nepārstāv, ar noteikumu, ka:

(a) kolektīvā pārvaldījuma organizācija, balstoties uz tiesību īpašnieku pilnvarojumu, attiecībā uz attiecīgās kategorijas darbiem vai citiem tiesību objektiem un ar licenci piešķirtajām tiesībām kopumā reprezentē tiesību īpašniekus;

(b) visiem tiesību īpašniekiem attiecībā uz licences noteikumiem ir garantēta vienlīdzīga attieksme;

(c) ikviens tiesību *īpašnieks* pret to, ka viņa darbus vai citus tiesību objektus uzskata par vairs netirgotiem, jebkurā brīdī var iebilst un licences piemērošanu uz saviem darbiem vai citiem tiesību objektiem neattiecināt.

1.a Dalībvalstis paredz izņēmumu vai ierobežojumu attiecībā uz Direktīvas 2001/29/EK 2. un 3. pantā, Direktīvas 96/9/EK 5. panta a) punktā un 7. panta 1. punktā, Direktīvas 2009/24/EK 4. panta 1. punktā un šīs direktīvas 11. panta 1. punktā noteiktajām tiesībām, lai ļautu kultūras mantojuma iestādēm bezpeļņas

2. *Darbu vai citu tiesību objektu par vairs netirgotu uzskata, kad viss darbs vai cits tiesību objekts ar visiem tā tulkojumiem, izdevumiem un izpausmēm sabiedrībai parastajā tirdzniecības aprītē nav pieejams un nav saprātīgi gaidīt, ka tas kļūs pieejams.*

Dalībvalstis saziņā ar tiesību īpašniekiem, kolektīvā pārvaldījuma organizācijām un kultūras mantojuma iestādēm nodrošina, ka prasības, ko izmanto, lai noteiktu, vai darbus un citus tiesību objektus nav iespējams licencēt saskaņā ar 1. punktu, nepārsniedz to, kas ir nepieciešams un pamatots, un, ja ir saprātīgi pieņemt, ka neviens kolekcijas darbs vai cits tiesību objekts vairs netiek tirgots, neizslēdz iespēju statusu "vairs netirgota" noteikt visai kolekcijai.

3. Dalībvalstis gādā, lai tiktu veikti pienācīgi publicitātes pasākumi attiecībā uz:

nolūkos izgatavot tādu tiešsaistē pieejamu vairs netirgotu darbu kopijas, kuri pastāvīgi atrodas attiecīgās iestādes kolekcijā, ar nosacījumu, ka:

(a) tiek norādīts autora vai jebkura cita identificējama tiesību īpašnieka vārds, izņemot gadījumus, kad tas nav iespējams;

(b) ikviens tiesību īpašnieks pret to, ka viņa darbus vai citus tiesību objektus uzskata par vairs netirgotiem, jebkurā brīdī var iebilst un izņēmuma piemērošanu uz saviem darbiem vai citiem tiesību objektiem neattiecināt;

1.b Dalībvalstis paredz, ka saskaņā ar 1.a punktu pieņemtais izņēmums neattiecas uz nozarēm vai darbu veidiem, kuru gadījumā ir pieejami pienācīgi licencēšanas risinājumi, tostarp, bet ne tikai risinājumi, kas ir paredzēti

1. punktā. Dalībvalstis, apspriežoties ar autoriem, citiem tiesību īpašniekiem, kolektīvā pārvaldījuma organizācijām un kultūras mantojuma iestādēm, nosaka kolektīvās licencēšanas risinājumu pieejamību konkrētām nozarēm vai darbu veidiem.

2. *Dalībvalstis var paredzēt termiņu, kas izmantojams, lai noteiktu, vai iepriekš tirgots darbs ir uzskatāms par vairs netirgotu darbu.*

Dalībvalstis saziņā ar tiesību īpašniekiem, kolektīvā pārvaldījuma organizācijām un kultūras mantojuma iestādēm nodrošina, ka prasības, ko izmanto, lai noteiktu, vai darbus un citus tiesību objektus nav iespējams licencēt saskaņā ar 1. **punktu vai izmantot saskaņā ar 1.a punktu**, nepārsniedz to, kas ir nepieciešams un pamatots, un, ja ir saprātīgi pieņemt, ka neviens kolekcijas darbs vai cits tiesību objekts vairs netiek tirgots, neizslēdz iespēju statusu "vairs netirgota" noteikt visai kolekcijai.

3. Dalībvalstis gādā, lai tiktu veikti pienācīgi publicitātes pasākumi attiecībā uz:

- (a) to, ka darbus vai citus tiesību objektus uzskata par vairs netirgotiem;
- (b) licenci un jo īpaši to, kā to piemēro nepārstāvētiem tiesību īpašniekiem;
- (c) 1. punkta c) apakšpunktā minēto iespēju, ka tiesību īpašnieki iebildīs;

un gādā, lai, pirms darbus vai citus tiesību objektus digitalizē, izplata, publisko vai dara pieejamus, būtu paredzēts **saprātīgs laiks**.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka pēc 1. punktā minētās licences vēršas pie kolektīvā pārvaldījuma organizācijas, kas ir reprezentatīva dalībvalstij:

- (a) kurā darbi vai fonogrammas ir pirmo reizi publicēti vai, ja tie nav publicēti, pirmo reizi pārraidīti, izņemot kinematogrāfiskus un audiovizuālus darbus;
- (b) attiecībā uz kinematogrāfiskiem un audiovizuāliem darbiem — kurā atrodas darbu producentu galvenā mītne vai pastāvīgā dzīvesvieta; vai,
- (c) ja pēc saprātīgiem centieniem saskaņā ar a) un b) punktu dalībvalsti vai trešo valsti noteikt nevar, — kurā kultūras mantojuma iestāde veic uzņēmējdarbību.

5. Šā panta 1., 2. un 3. punktu nepiemēro trešo valstu valstspiederīgo darbiem vai citiem tiesību objektiem, izņemot gadījumus, kur piemēro 4. punkta a) un b) apakšpunktu.

- (a) to, ka darbus vai citus tiesību objektus uzskata par vairs netirgotiem;
- (b) licenci un jo īpaši to, kā to piemēro nepārstāvētiem tiesību īpašniekiem;
- (c) 1. punkta c) **apakšpunktā un 1.a punkta b)** apakšpunktā minēto iespēju, ka tiesību īpašnieki iebildīs;

un gādā, lai, pirms darbus vai citus tiesību objektus digitalizē, izplata, publisko vai dara pieejamus, būtu paredzēts **vismaz sešu mēnešu laika periods**.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka pēc 1. punktā minētās licences vēršas pie kolektīvā pārvaldījuma organizācijas, kas ir reprezentatīva dalībvalstij:

- (a) kurā darbi vai fonogrammas ir pirmo reizi publicēti vai, ja tie nav publicēti, pirmo reizi pārraidīti, izņemot kinematogrāfiskus un audiovizuālus darbus;
- (b) attiecībā uz kinematogrāfiskiem un audiovizuāliem darbiem — kurā atrodas darbu producentu galvenā mītne vai pastāvīgā dzīvesvieta; vai,
- (c) ja pēc saprātīgiem centieniem saskaņā ar a) un b) punktu dalībvalsti vai trešo valsti noteikt nevar, — kurā kultūras mantojuma iestāde veic uzņēmējdarbību.

5. Šā panta 1., 2. un 3. punktu nepiemēro trešo valstu valstspiederīgo darbiem vai citiem tiesību objektiem, izņemot gadījumus, kur piemēro 4. punkta a) un b) apakšpunktu.

Grozījums Nr. 70

Direktīvas priekšlikums

8. pants

8. pants

8. pants

Pārrobežu izmantošana

Pārrobežu izmantošana

1. **Saskaņā ar 7. pantu piešķirtas licences aptvertus** darbus vai citus tiesību objektus kultūras mantojuma iestāde saskaņā ar **licences noteikumiem** var izmantot visās dalībvalstīs.
2. Dalībvalstis gādā, lai vismaz sešus mēnešus, pirms darbus vai citus tiesību objektus digitalizē, izplata, publisko vai dara pieejamus dalībvalstīs, kas nav licences piešķiršanas dalībvalsts, un visā licences darbības laikā informācija, kas dod iespēju identificēt **saskaņā ar 7. pantu piešķirtas licences aptvertus** darbus vai citus tiesību objektus, un informācija par 7. panta 1. punkta c) apakšpunktā minēto tiesību īpašnieku iespēju iebilst būtu **publiski** piekļūstama vienā tiešsaistes portālā.
3. Šā panta 2. punktā minēto portālu saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 386/2012 izveido un pārvalda Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma aģentūra.

1. **Vairs netirgotus** darbus vai citus tiesību objektus, **uz kuriem attiecas 7. pants**, kultūras mantojuma iestāde saskaņā ar **minēto pantu** var izmantot visās dalībvalstīs.
2. Dalībvalstis gādā, lai vismaz sešus mēnešus, pirms darbus vai citus tiesību objektus digitalizē, izplata, publisko vai dara pieejamus dalībvalstīs, kas nav licences piešķiršanas dalībvalsts, **vai 7. panta 1.a punktā aptvertajos gadījumos — dalībvalstīs, kas nav dalībvalsts, kurā kultūras mantojuma iestāde ir reģistrēta** — un visā licences darbības laikā informācija, kas dod iespēju identificēt **7. panta darbības jomā ietvertus** darbus vai citus tiesību objektus, un informācija par 7. panta 1. punkta c) **apakšpunktā un 7. panta 1.a punkta b) apakšpunktā minēto tiesību īpašnieku** iespēju iebilst būtu **pastāvīgi, viegli un reāli** piekļūstama vienā **publiskā** tiešsaistes portālā.
3. Šā panta 2. punktā minēto portālu saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 386/2012 izveido un pārvalda Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma aģentūra.

Grozījums Nr. 71

Direktīvas priekšlikums

9. pants – 1. daļa

Dalībvalstis nodrošina regulāru dialogu starp reprezentatīvām lietotāju un tiesību īpašnieku organizācijām un jebkādām citām attiecīgām ieinteresēto personu organizācijām, lai, ievērojot nozaru specifiku, veicinātu 7. panta 1. punktā minēto licencēšanas mehānismu relevantumu un izmantojamību, nodrošinātu, ka tiešām darbojas šajā nodaļā minēto tiesību īpašnieku aizsardzības mehānismi, jo īpaši attiecībā uz publicitātes pasākumiem, un attiecīgā gadījumā palīdzētu iedibināt 7. panta 2. punkta otrajā daļā minētās prasības.

Dalībvalstis nodrošina regulāru dialogu starp reprezentatīvām lietotāju un tiesību īpašnieku organizācijām un jebkādām citām attiecīgām ieinteresēto personu organizācijām, lai, ievērojot nozaru specifiku, veicinātu 7. panta 1. punktā minēto licencēšanas mehānismu **un 7. panta 1.a punktā minētā izņēmuma** relevantumu un izmantojamību, nodrošinātu, ka tiešām darbojas šajā nodaļā minēto tiesību īpašnieku aizsardzības mehānismi, jo īpaši attiecībā uz publicitātes pasākumiem, un attiecīgā gadījumā palīdzētu iedibināt 7. panta 2. punkta otrajā daļā minētās prasības.

Grozījums Nr. 72

Direktīvas priekšlikums

10. pants

10. pants

10. pants

Sarunu mehānisms

Sarunu mehānisms

Dalībvalstis gādā, lai puses, kas vēlas slēgt nolīgumu par to, lai audiovizuālus darbus darītu pieejamus pieprasījumvideo platformās, bet saskaras ar tiesību licencēšanas grūtībām, varētu paļauties, ka tām palīdz neitrāla institūcija ar attiecīgu pieredzi. **Šī** institūcija palīdz risināt sarunas un panākt vienošanos.

Dalībvalstis gādā, lai puses, kas vēlas slēgt nolīgumu par to, lai audiovizuālus darbus darītu pieejamus pieprasījumvideo platformās, bet saskaras ar **audiovizuālo** tiesību licencēšanas grūtībām, varētu paļauties, ka tām palīdz neitrāla institūcija ar attiecīgu pieredzi. **Saskaņā ar šo pantu dalībvalsts izveidotā vai izraudzītā neitrālā** institūcija palīdz **pusēm** risināt sarunas un

Dalībvalstis **1. punktā minēto institūciju Komisijai** paziņo **vēlākais** [date mentioned in Article 21(1)].

panākt vienošanos.

Dalībvalstis **par institūciju, ko tās izveido vai izraugās, pildot šā punkta pirmo daļu,** paziņo **Komisijai ne vēlāk kā** [date mentioned in Article 21(1)].

Lai veicinātu audiovizuālo darbu pieejamību pieprasījumuvideo platformās, dalībvalstis veicina autoru, producentu, pieprasījumuvideo platformu un citu attiecīgo ieinteresēto personu dialogu.

Grozījums Nr. 73

Direktīvas priekšlikums

III sadaļa – 2.a nodaļa (jauna) – 10.a pants (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

2.a NODAĻA

Pieklūve Savienības publikācijām

10.a pants

Savienības obligātais eksemplārs

- 1. Jebkurai elektroniskai publikācijai, kurā ir runa par Savienību, piemēram, Savienības tiesību aktiem, Savienības vēsturi un integrāciju, Savienības politikas jomām un Savienības demokrātiju, iestāžu un parlamentārajām lietām un politisko dzīvi un kas ir padarīta pieejama sabiedrībai Savienībā, ir jāatbilst Savienības obligātajam eksemplāram.**
- 2. Eiropas Parlamenta bibliotēkai piešķir tiesības par brīvu piegādāt katras 1. punktā minētās publikācijas vienu eksemplāru.**
- 3. Šā panta 1. punktā noteiktais pienākums tiek piemērots publikāciju izdevējiem, iespaidējiem un importētājiem**

attiecībā uz darbiem, kurus tie Savienībā publicē, iespiež vai importē.

4. Sākot no piegādes dienas Eiropas Parlamenta bibliotēkai, 1. punktā minētās publikācijas kļūst par daļu no Eiropas Parlamenta bibliotēkas pastāvīgās kolekcijas. Šīs publikācijas Eiropas Parlamenta bibliotēkas telpās padara pieejamas lietotājiem vienīgi pētniecības vai pētījumu nolūkos, kurus veic akreditēti pētnieki Eiropas Parlamenta bibliotēkas kontrolē.

5. Komisija pieņem aktus, lai precizētu kārtību attiecībā uz 1. punktā minēto publikāciju piegādi Eiropas Parlamenta bibliotēkai.

Grozījums Nr. 151, 152, 153, 154 un 155

Direktīvas priekšlikums

11. pants

Komisijas ierosinātais teksts

1. Dalībvalstis preses izdevumu izdevējiem ***attiecībā uz to preses izdevumu digitālu izmantošanu*** piešķir Direktīvas 2001/29/EK 2. pantā un 3. panta 2. punktā paredzētās tiesības.

2. Šā panta 1. punktā minētās tiesības neskar un nekādi neietekmē tiesības, kas Savienības tiesību aktos autoriem un citiem tiesību īpašniekiem paredzētas attiecībā uz darbiem un citiem tiesību objektiem, kuri ievietoti kādā preses izdevumā. Šādas tiesības nevar vārst pret šiem autoriem un citiem tiesību īpašniekiem, un jo īpaši ar tām nevar atņemt to tiesības savus darbus

Grozījums

1. Dalībvalstis preses izdevumu izdevējiem piešķir Direktīvas 2001/29/EK 2. pantā un 3. panta 2. punktā paredzētās tiesības, ***lai tie varētu saņemt taisnīgu un samērīgu atlīdzību par to, ka viņu preses izdevumus digitāli izmanto informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzēji.***

1.a Tiesības, kas minētas 1. punktā, neliedz individuāliem lietotājiem izmantot preses izdevumus likumīgām privātām un nekomerciālām vajadzībām.

2. Šā panta 1. punktā minētās tiesības neskar un nekādi neietekmē tiesības, kas Savienības tiesību aktos autoriem un citiem tiesību īpašniekiem paredzētas attiecībā uz darbiem un citiem tiesību objektiem, kuri ievietoti kādā preses izdevumā. Šādas tiesības nevar vārst pret šiem autoriem un citiem tiesību īpašniekiem, un jo īpaši ar tām nevar atņemt to tiesības savus darbus

un citus tiesību objektus izmantot neatkarīgi no preses izdevuma, kurā tie ievietoti.

3. Attiecībā uz 1. punktā minētajām tiesībām mutatis mutandis piemēro Direktīvas 2001/29/EK 5. līdz 8. pantu un Direktīvu 2012/28/ES

4. Šā panta 1. punktā minētās tiesības zaudē spēku **20** gadus pēc minētā preses izdevuma laišanas klajā. Minēto termiņu rēķina no klajā laišanas datumam sekojošā gada pirmās janvāra dienas.

un citus tiesību objektus izmantot neatkarīgi no preses izdevuma, kurā tie ievietoti.

2.a Šā panta 1. punktā minētās tiesības neattiecas uz gadījumiem, kad tiek ievietotas vienīgi hipersaites, ko papildina atsevišķi vārdi.

3. Attiecībā uz 1. punktā minētajām tiesībām mutatis mutandis piemēro Direktīvas 2001/29/EK 5. līdz 8. pantu un Direktīvu 2012/28/ES

4. Šā panta 1. punktā minētās tiesības zaudē spēku **5** gadus pēc minētā preses izdevuma laišanas klajā. Minēto termiņu rēķina no klajā laišanas datumam sekojošā gada pirmās janvāra dienas. **Šā panta 1. punktā minētās tiesības nepiemēro ar atpakaļejošu spēku.**

4.a Dalībvalstis nodrošina, ka autori saņem pienācīgu daļu no papildu ieņēmumiem, kurus preses izdevēji saņem par to, ka preses izdevumu lieto informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzēji.

Grozījums Nr. 75

Direktīvas priekšlikums

12. pants

Komisijas ierosinātais teksts

12. pants

Prasības par taisnīgu atlīdzību

Dalībvalstis var noteikt, ka tad, ja autors kādas tiesības nodevis vai licencējis izdevējam, šāds tiesību nodevums vai

Grozījums

12. pants

Prasības par taisnīgu atlīdzību

Dalībvalstis, **kurās attiecībā uz izņēmumiem un ierobežojumiem pastāv autoru un izdevēju kompensāciju sadales**

licence ir pietiekams juridisks pamats, lai daļu no kompensācijas par darba izmantošanu, kas notikusi saskaņā ar tālāk nodoto vai licencēto tiesību izņēmumu vai ierobežojumu, varētu pieprasīt izdevējs.

sistēmas, var noteikt, ka tad, ja autors kādas tiesības nodevis vai licencējis izdevējam, šāds tiesību nodevums vai licence ir pietiekams juridisks pamats, lai daļu no kompensācijas par darba izmantošanu, kas notikusi saskaņā ar tālāk nodoto vai licencēto tiesību izņēmumu vai ierobežojumu, varētu pieprasīt izdevējs, **ar nosacījumu, ka līdzvērtīga kompensāciju sadales sistēma konkrētajā dalībvalstī darbojās pirms 2015. gada 12. novembra. Šā panta pirmā daļa neskar dalībvalstu kārtību attiecībā uz publiskām patapināšanas tiesībām, tiesību pārvaldību, kas nav balstīta uz autortiesību izņēmumiem vai ierobežojumiem, piemēram, paplašinātas kolektīvās licencēšanas sistēmām, vai attiecībā uz atlīdzības tiesībām, kas balstītas uz valsts tiesību aktiem.**

Grozījums Nr. 76

Direktīvas priekšlikums

IV sadaļa – 1.a nodaļa (jauna) – 12.a pants (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

1.a NODAĻA

Sporta pasākumu organizatoru aizsardzība

12.a pants

Sporta pasākumu organizatoru aizsardzība

Dalībvalstis piešķir sporta pasākumu organizatoriem Direktīvas 2001/29/EK 2. pantā un 3. panta 2. punktā un Direktīvas 2006/115/EK 7. pantā paredzētās tiesības.

Direktīvas priekšlikums

13. pants

Komisijas ierosinātais teksts

Aizsargāta satura izmantošana, ko veic **informācijas sabiedrības** pakalpojumu sniedzēji, kuri lielā apjomā glabā savu lietotāju augšupielādētus darbus un citus tiesību objektus un dod tiem piekļuvi

1. **Informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzēji, kas lielā apjomā glabā savu lietotāju augšupielādētus darbus vai citus tiesību objektus, sadarbībā ar tiesību īpašniekiem veic pasākumus, kuri nodrošina, ka funkcionē ar tiesību īpašniekiem slēgtie nolīgumi par viņu darbu vai citu tiesību objektu izmantošanu vai ka pakalpojumos nav pieejami darbi vai citi tiesību objekti, ko sadarbībā ar pakalpojumu sniedzējiem identificējuši tiesību īpašnieki. Minētie pasākumi, piemēram, rezultātīvu satura atpazīšanas tehnoloģiju izmantošana, ir lietderīgi un samērīgi.** Pakalpojumu sniedzēji **tiesību īpašniekiem sniedz atbilstīgu informāciju par minēto pasākumu funkcionēšanu un to ieviešanu, kā arī attiecīgā gadījumā atbilstīgi ziņo par darbu un citu tiesību objektu atpazīšanu un izmantošanu.**

2. **Dalībvalstis nodrošina, ka 1. punktā minētie pakalpojumu sniedzēji ievieš sūdzību un kompensāciju mehānismus, kas lietotājiem ir pieejami gadījumos, kur ir strīdi par 1. punktā minēto pasākumu piemērošanu.**

Grozījums

Aizsargāta satura izmantošana, ko veic **tiešsaistes satura kopīgošanas** pakalpojumu sniedzēji, kuri lielā apjomā glabā savu lietotāju augšupielādētus darbus un citus tiesību objektus un dod tiem piekļuvi

1. **Neskarot Direktīvas 2001/29/EK 3. panta 1. un 2. punktu, tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzēji veic publiskošanas aktu. Līdz ar to tiem būtu jānoslēdz taisnīgi un atbilstīgi licences līgumi ar tiesību īpašniekiem.**

2. **Licences līgumi, ko tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzēji slēdz ar tiesību īpašniekiem par 1. punktā minētajiem publiskošanas aktiem, aptver atbildību par darbiem, ko augšupielādē šādu tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu lietotāji saskaņā ar licences līgumā izklāstītajiem noteikumiem un nosacījumiem, ja šie lietotāji nerīkojas komerciālos nolūkos.**

2.a **Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumos, kad tiesību īpašnieki nevēlas noslēgt licences līgumus, tiešsaistes satura**

kopīgošanas pakalpojumu sniedzēji un tiesību īpašnieki godprātīgi sadarbojas, lai nodrošinātu, ka pakalpojumos nav neatļauti pieejami aizsargāti darbi vai citi tiesību objekti. Tiešsaistes satura pakalpojumu sniedzēju un tiesību īpašnieku sadarbības rezultātā netiek liegta pieeja tādiem darbiem vai citiem aizsargātiem tiesību objektiem, kas nepārkāpj autortiesības, tostarp tādiem, uz kuriem attiecas autortiesību izņēmums vai ierobežojums.

2.b Dalībvalstis nodrošina, ka 1. punktā minētie tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzēji ievieš efektīvus un ātrus sūdzību un kompensāciju mehānismus, kas lietotājiem ir pieejami gadījumos, kad 2.a punktā minētās sadarbības rezultātā nepamatoti tiek izņemts to ievietots saturs. Visas sūdzības, kas iesniegtas, izmantojot šādus mehānismus, izskata bez liekas kavēšanās, un to pārbaudi veic cilvēki. Tiesību īpašnieki argumentēti pamato savus lēmumus, lai izvairītos no patvaļīgas sūdzību noraidīšanas. Turklāt saskaņā ar Direktīvu 95/46/EK, Direktīvu 2002/58/EK un Vispārīgo datu aizsardzības regulu šī sadarbība nenoved pie tā, ka tiek identificēti atsevišķi lietotāji vai tiek apstrādāti viņu personas dati. Dalībvalstis arī nodrošina, ka lietotājiem ir pieejama neatkarīga strīdu izšķiršanas struktūra, kā arī tiesa vai cita attiecīga tiesu iestāde, kurā pieprasīt autortiesību noteikumu izņēmuma vai ierobežojuma izmantošanu.

3. Attiecīgā gadījumā dalībvalstis atvieglo ieinteresēto personu dialogos īstenotu sadarbību starp informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzējiem un tiesību īpašniekiem, kurā tiek definēta tāda labākā prakse kā lietderīgas un samērīgas satura atpazīšanas tehnoloģijas, cita starpā ņemot vērā pakalpojumu dabu, tehnoloģiju pieejamību un to rezultativitāti tehnoloģiskās attīstības gaismā.

3. No [šīs direktīvas spēkā stāšanās datums] Komisija un dalībvalstis rīko dialogus starp ieinteresētajām personām, lai saskaņotu un definētu paraugpraksi un publicētu vadlīnijas, kas nodrošinātu licences līgumu darbību, un vadlīnijas par tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzēju un tiesību īpašnieku sadarbību attiecībā uz šajā direktīvā aplūkoto darbu un citu tiesību objektu izmantošanu. Definējot paraugpraksi, īpaši ņem vērā

pamattiesības, izņēmumu un ierobežojumu lietojumu, kā arī to, lai tiktu nodrošināts, ka MVU radītais slogs paliek samērīgs un ka netiek pieļauta automātiska satura bloķēšana.

Grozījums Nr. 78 un 252

Direktīvas priekšlikums

13.a pants (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

13.a pants

Dalībvalstis paredz, ka strīdus starp tiesību pārņēmējiem un informācijas sabiedrības pakalpojumiem par 13. panta 1. punkta piemērošanu var izšķirt strīdu alternatīvas izšķiršanas sistēmā. Dalībvalstis izveido vai izraugās neitrālu struktūru ar nepieciešamo pieredzi nolūkā palīdzēt strīdā iesaistītajām pusēm izšķirt savus strīdus minētajā sistēmā. Dalībvalstis informē Komisiju par šādas struktūras izveidi ne vēlāk kā [21. panta 1. punktā minētā diena].

Grozījums Nr. 79

Direktīvas priekšlikums

13.b pants (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

13.b pants

Ar autortiesībām aizsargāta satura izmantošana informācijas sabiedrības

*pakalpojumos, kas veido automātiskas
atsauces uz attēliem
Dalībvalstis nodrošina, ka informācijas
sabiedrības pakalpojumu sniedzēji, kas
automātiski reproducē vai sniedz atsauces
uz ievērojamu apjomu ar autortiesībām
aizsargātu vizuālo darbu un dara tos
publiski pieejamus indeksēšanas un
atsauču sniegšanas nolūkā, noslēdz
taisnīgus un samērīgus licences līgumus ar
tiesību īpašniekiem, kuri to pieprasa, lai
nodrošinātu tiem taisnīgu atlīdzību. Šādu
atlīdzību var pārvaldīt attiecīgo tiesību
īpašnieku kolektīvā pārvaldījuma
organizācija.*

Grozījums Nr. 80

Direktīvas priekšlikums

3. nodaļa – -14. pants (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

-14. pants

Taisnīgas un samērīgas atlīdzības princips

- 1. Dalībvalstis nodrošina, ka autori un
izpildītāji saņem taisnīgu un samērīgu
atlīdzību par viņu darbu un citu tiesību
objektu izmantošanu, tostarp par to
izmantošanu tiešsaistē. To katrā nozarē
var nodrošināt ar līgumiem, tostarp
koplīgumiem, kopā ar tiesību aktos
paredzētiem atlīdzības mehānismiem.*
- 2. Šā panta 1. punktu nepiemēro, ja
autors vai izpildītājs piešķir bezmaksas un
neekskluzīvas izmantošanas tiesības par
labu visiem lietotājiem.*

3. *Dalībvalstis, veicinot samērīgas atlīdzības nodrošināšanu par autoru un izpildītāju piešķirtajām tiesībām, ņem vērā katras nozares specifiku.*
4. *Katram izmantošanas veidam piemērojamo atlīdzību norāda līgumā.*

Grozījums Nr. 81

Direktīvas priekšlikums

14. pants

Komisijas ierosinātais teksts

14. pants

Pārredzamības pienākums

1. Dalībvalstis gādā, lai autori un izpildītāji no tiem, kam ir licencējuši vai nodevuši savas tiesības, regulāri un katras nozares īpatnībām atbilstoši saņemtu savlaicīgu, atbilstīgu un *pietiekamu* informāciju par savu darbu un izpildījumu izmantošanu, jo īpaši attiecībā uz izmantošanas veidiem, gūto peļņu un sev pienākošos atlīdzību.

Grozījums

14. pants

Pārredzamības pienākums

1. Dalībvalstis gādā, lai autori un izpildītāji no tiem, kam ir licencējuši vai nodevuši savas tiesības, regulāri, ***ne retāk kā vienreiz gadā*** un katras nozares īpatnībām ***un katra individuālā ieguldījuma salīdzinošajam nozīmīgumam*** atbilstoši saņemtu savlaicīgu, ***precīzu***, atbilstīgu un ***visaptverošu*** informāciju par savu darbu un izpildījumu izmantošanu, jo īpaši attiecībā uz izmantošanas veidiem, gūto ***tiešo un netiešo*** peļņu un sev pienākošos atlīdzību.

1.a Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumos, kad autoru vai izpildītāju piešķirtās licences vai tiesību saņēmējs turpmāk licencē šīs tiesības citai personai, šā persona dalās ar piešķirtās licences vai tiesību saņēmēju visā 1. punktā minētajā informācijā.

Galvenais licences vai tiesību saņēmējs visu šā punkta pirmajā daļā minēto informāciju dara zināmu autoram vai izpildītājam. Šo informāciju sniedz

2. Šā panta 1. punktā minētais pienākums ir samērīgs un iedarbīgs un katrā nozarē nodrošina pienācīgu pārredzamības līmeni. Tomēr, ja, ņemot vērā no darba vai izpildījuma izmantošanas gūtos ieņēmumus, 1. punktā minētais pienākums radītu nesamērīgu administratīvo slogu, dalībvalstis šo pienākumu var koriģēt, ja vien pienākums joprojām ir spēkā un nodrošina **pienācīgu** pārredzamības līmeni.

3. ***Dalībvalstis var nolemt, ka 1. punktā minētais pienākums nav piemērojams tad, ja autora vai izpildītāja ieguldījums kopējā darbā vai izpildījumā ir nebūtisks.***

4. Šā panta 1. punktu nepiemēro tiesību subjektiem, uz kuriem attiecas ar Direktīvu 2014/26/ES iedibinātie pārredzamības pienākumi.

nemainītu, izņemot Savienības vai valsts tiesību aktos definētas sensitīvas komercinformācijas gadījumā, uz kuru, neskarot 15. un 16.a pantu, godīgas konkurences saglabāšanas nolūkā var attiekties neizpaušanas līgums. Ja galvenais licences vai tiesību saņēmējs laicīgi nesniedz šajā daļā minēto informāciju, autoram vai izpildītājam ir tiesības pieprasīt minēto informāciju tieši no apakšlicences saņēmēja.

2. Šā panta 1. punktā minētais pienākums ir samērīgs un iedarbīgs un katrā nozarē nodrošina **augstu** pārredzamības līmeni. Tomēr, ja, ņemot vērā no darba vai izpildījuma izmantošanas gūtos ieņēmumus, 1. punktā minētais pienākums radītu nesamērīgu administratīvo slogu, dalībvalstis šo pienākumu var koriģēt, ja vien pienākums joprojām ir spēkā un nodrošina **augstu** pārredzamības līmeni.

4. Šā panta 1. punktu nepiemēro tiesību subjektiem, uz kuriem attiecas ar Direktīvu 2014/26/ES iedibinātie pārredzamības pienākumi, ***vai koplīgumiem, ja šajās saistībās vai līgumos ir paredzētas ar 2. punktā minētajām pārredzamības prasībām salīdzināmas prasības.***

Grozījums Nr. 82

Direktīvas priekšlikums

15. pants – 1. daļa

Dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja atlīdzība, par kuru sākumā noslēgta vienošanās, salīdzinājumā ar vēlāk no darbu vai izpildījumu izmantošanas gūtajiem attiecīgajiem ienākumiem un labumiem ir nesamērīgi maza, autoriem un izpildītājiem no puses, ar ko viņi ir stājušies līgumattiecībās par tiesību izmantošanu, ir tiesības pieprasīt pienācīgu papildatlīdzību.

Gadījumā, ja nav koplīgumu, kuros paredzēts salīdzināms mehānisms, dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja atlīdzība, par kuru sākumā noslēgta vienošanās, salīdzinājumā ar vēlāk no darbu vai izpildījumu izmantošanas gūtajiem attiecīgajiem ***tiešajiem vai netiešajiem*** ienākumiem un labumiem ir nesamērīgi maza, autoriem un izpildītājiem ***vai jebkurai pārstāvības organizācijai, kas rīkojas viņu vārdā,*** no puses, ar ko viņi ir stājušies līgumattiecībās par tiesību izmantošanu, ir tiesības pieprasīt pienācīgu ***un taisnīgu*** papildatlīdzību.

Grozījums Nr. 83

Direktīvas priekšlikums

16. pants – 1. daļa

Dalībvalstis paredz, ka strīdi attiecībā uz 14. pantā noteikto pārredzamības pienākumu un 15. pantā noteikto līgumu koriģēšanas mehānismu var tikt risināti brīvprātīgā alternatīvā strīdu izšķiršanas procedūrā.

Dalībvalstis paredz, ka strīdi attiecībā uz 14. pantā noteikto pārredzamības pienākumu un 15. pantā noteikto līgumu koriģēšanas mehānismu var tikt risināti brīvprātīgā alternatīvā strīdu izšķiršanas procedūrā. ***Dalībvalstis nodrošina, ka autoru un izpildītāju pārstāvības organizācijas drīkst ierosināt šādas procedūras pēc viena vai vairāku autoru vai izpildītāju pieprasījuma.***

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

16.a pants

Atsaukšanas tiesības

1. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumā, ja autors vai izpildītājs ir ekskluzīvi piešķīris licenci uz savām tiesībām uz darbu vai citu aizsargātu tiesību objektu vai ekskluzīvi nodevis šīs tiesības, autoram vai izpildītājam ir atsaukšanas tiesības, ja darbs vai cits aizsargātais tiesību objekts netiek izmantots vai ja pastāvīgi netiek saņemti saskaņā ar 14. pantu sniedzamie regulārie ziņojumi. Dalībvalstis var paredzēt īpašus noteikumus, ar kuriem ņem vērā dažādu nozaru un darbu specifiku un paredzamās izmantošanas laikposmu, galvenokārt paredzot termiņus, kuriem iestājoties var izmantot atsaukšanas tiesības.

2. Šā panta 1. punktā minētās atsaukšanas tiesības var izmantot tikai pēc tam, kad pagājis pieņemams laiks pēc licences vai tiesību nodošanas līguma noslēgšanas, un tikai ar rakstisku paziņojumu, kurā noteikts pienācīgs termiņš, kurā ir jāsākas licencēto vai nodoto tiesību izmantošanai. Pēc šā termiņa iestāšanās autors vai izpildītājs tā vietā, lai atsauktu tiesības, var izvēlēties izbeigt tiesību ekskluzīvas nodošanas režīmu. Ja darbā vai citā tiesību objektā ir autoru vai izpildītāju kopuma ieguldījums, šādu autoru vai izpildītāju individuālo atsaukšanas tiesību izmantošanu reglamentē valsts tiesību akti, ar kuriem paredz noteikumus par

atsaukšanas tiesību izmantošanu kopdarbu gadījumā, ņemot vērā individuālo ieguldījumu salīdzinošo nozīmīgumu.

3. Šā panta 1. un 2. punktu nepiemēro, ja tiesību neizmantošanas galvenais cēlonis ir apstākļi, attiecībā uz kuriem ir pamatoti sagaidāms, ka autors vai izpildītājs tos var novērst.

4. Līgumiskas vai citādas vienošanās, kuras atkāpjas no atsaukšanas tiesībām, ir likumīgas tikai tad, ja tās slēdz ar līgumu, kas balstīts uz koplīguma slēgšanas sarunām.

Grozījums Nr. 85

Direktīvas priekšlikums

17.a pants (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

17.a pants

Dalībvalstis attiecībā uz lietojuma veidiem, uz kuriem attiecas šajā direktīvā paredzēti izņēmumi vai ierobežojumi, var pieņemt vai uzturēt spēkā plašākus noteikumus, kas ir saderīgi ar Savienības tiesību aktos pastāvošajiem izņēmumiem un ierobežojumiem.

Grozījums Nr. 86

Direktīvas priekšlikums

18. pants – 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

2. 11. punkta noteikumi attiecas arī uz preses izdevumiem, kas publicēti pirms [the date mentioned in Article 21(1)].

svītrots